

Actus in vita maiore laborē habēs. Rūdit. Oīo qz hñes voluerit hō orare statim demones festi nāt impedit. qz sc̄iūt q̄st̄g oīa p̄ oīonē ɔfundū tur z devincit ac snia p̄tra eos dñs. p̄terea m̄lras malas fantasias pl̄q̄als in oīone diabo lus ingerit. Quito ē eterno p̄ thesauro p̄ lucru qz oīo m̄terē sp̄nalia z celestia. **S**exto ē fidelitatis xp̄ianae tributū ac sacrificiū de aīa offerendū. **U**nī sic aīa boīs pl̄q̄ placet dñs corp̄. sic oīo qz aīa offerlin sacrificiū dñs pl̄q̄ placet qz corporis afflictio. iuxta illd. i. Lor. iiiij. Pieras ad oīa valer. corporalis exercitatio ad mo. vii. ē. **S**eptimo oīo ē gratiū vinculū diuinū. qz d̄e cātū dili git oīone vt p̄mittat se ei⁹ vīculo ligari vt de etiā Bern. **U**nī z sententiā suā imutasse legis ad oīonē rcp̄z in Niniuitis. **O**ctauo ē hostiū flagelluz qz oīone p̄terūt p̄secutores. p̄t̄ de Sēnacherib Ela. xxvij. z de iuliano apostata z alijs. **N**ō no ē iocundū boīs subsidū. qz in oī necessitate s̄b uenit z aīaz dulcīt̄ reficit. **D**ecimo oratio ē oīis desiderij nr̄i cōplēmentū. qz p̄ cā obtinem⁹ oīa bona desiderabilia qz ad grāz in p̄nti z gliaz in futura. **O** ḡq̄ stult⁹ qz orare nō curat. oīz felix qui oīonē freq̄ntat. Rogem⁹ ḡdñm iesū vt det nob̄ grāz orandi q̄ten⁹ p̄ cā cōseq̄m̄r p̄dicita bona z eternā beatitudinē.

Dñica infra octa. Ascētiōis Sermo p̄m⁹ iuxta euāgelium de p̄missione sp̄üssicti z testificatiōe.

Wm venerit pa

c racit⁹ q̄c ego mittā vob̄ a p̄cē spiritū t̄ratis ille testimoniuū phibebit d̄ me Job. xv. Verba sūt saluatoris nostri iesu q̄ in vltima cena dixit discipul⁹ suis. in q̄bus p̄mittit eis se missuū sp̄üssictiū q̄ eos p̄solaret in tribulaciōib⁹ z p̄secutōib⁹. ppter qd̄ vocat eū p̄clituz qd̄ latine d̄r p̄solator. Et q̄ etiā eos simplices z litteratos doceret illuminādo ad oēm vītacē necessariā saluti z ecclie regimini. Jō vocat cundē spiritū veritatis q̄ testimoniuū haberet phibere ip̄o q̄ ēp̄ma vītas Job. viij. Ego sūt (inq̄t xp̄us) via vītas z vita. Sed qm̄ vt ait Lbry. Veritas odīū parit. Nā iuxta cōe puerbiū. Qui vītate lo quī caput ei⁹ frāgil. Idcirco xp̄s in hō euāgelio pdicēs q̄ sp̄üssictiū q̄ ap̄los testimoniuū veritatis sue phibet et statim subiicit. qz magnas p̄securitatis ip̄i discipulūt z occisiōes sustinere deberet p̄vītate fidelit. vt p̄t̄ in euāgelio.

In illo tpe d. i. d. s. Lū venerit pacit⁹ q̄c ego mittā vob̄ a patre spiritū veritatē q̄ a patre p̄cedit: ille testimoniuū phibebit de me. z vos testimoniū phibebitis. qz ab inicio meū estis. Neclo cu⁹ sū vobis vt nō scādalizemini: absq̄ synagogis facit vos. Sz venit hora vt oīa q̄ interficit vos arbitret obsequiū se p̄stare deo. Et hec facit vobis: qz nō nouerūt patre neq̄ me; sz hec locu⁹,

tus sū vob̄ vt cīi venerit hora eoīz reminiscamī qz ego dixi vobis. Job. ptim. xv. ptim. xvi. capi culis. Nā hō euāgelium ab illo passu: hec locu⁹ sūz vobis vt nō scādalizemini: scribit. xv. c. ps autē p̄ma. xv. c. Iea q̄iuxta hō euāgelium tria myste ria notem⁹ p̄ hoc sermone.

Primū despūssantī p̄missione. Unde dicit Ego mittā vobis.

Scōm de fideliiū salubri z fortatōe. Nam dīc. Paraclitū sp̄m veritatis.

Tertiū de maiestatis xp̄i testificatiōe. qz dicit. ille testimoniuū phibz. z c

D Lirca p̄mū de sp̄üssantī p̄missione aliquic̄ occurrit p̄tractanda.

Primo de ecclie bōdierna mētōe.

Scōo de t̄pis indeterminatiōe.

Tertio de missiōis dilatiōe.
Prima q̄stio q̄re ecclia bōdiere recolit sp̄üssacti fa ctā p̄missionē: cū talis p̄missio facta fuit a xp̄o i vltima cena z nō bōdie: vt p̄t̄ p̄ hui⁹ euāgelij se riem. Ad hō rō assignat p̄ma. ppter dies primos Pētheostes. qz illo die est missio sp̄üssancti valde famosa z gloria. qz iaz in prima dñica recolit p̄ totā ecclie. Jō bōdie p̄ hebdomadāz mētio illi⁹ adūt⁹ p̄uenit ab ecclia q̄ten⁹ se xp̄ia ni obseruarēt. Sc̄da rō ppter allicēdos fideles. Nā hoc p̄ certa regula tenente theologi iuxta dictū magistri in. i. li. di. xiij. q̄ se sp̄üssantē sic dat⁹ ē discipulis vīsibiliter in die Pētheostes: ita dabit⁹ z nūc oīb⁹ fidelib⁹ debite se disponētib⁹ ad ip̄m suscipiēdū: licet nō vīsibilr̄ sicut fuit illis dat⁹: sz inuisibilr̄. Ideoq̄ ecclia oēs fideles p̄uenit annūciādo de sp̄üssantī p̄ xp̄m p̄missionē. q̄te nūs oēs se p̄parēt z accipe mercant̄. O ḡ p̄t̄ p̄ para te p̄ penitētā ad dīc. Penthe. **E** Sc̄do de euāgelica t̄pis indeterminatiōe q̄stio sc̄da ē q̄re xp̄s sp̄missiōi discipulis volēs p̄mittere nō def̄ miauit t̄ps q̄ velle eis mittere. Nā i hō euāgelio p̄t̄ q̄ absolute dīc. Lū venerit. Ad idē tertia q̄stio q̄re xp̄s die. xi. post ascensionē mittere spiri tūsanctū distulit. Ad has questiōes simul rīnde tur q̄ rōnes tradunt a doctorib⁹ q̄tuoz.

Prima ex p̄te discipuloz xp̄i.

Scūda ex p̄te nostri.

Tertia ex p̄te sp̄üssantī.

Quarta ex p̄te ascētū celici.

Prima ex p̄te discipuloz xp̄i: vt se augeref eoīz desideriū. Nescien̄. em̄ t̄ps adūt⁹: z t̄m sp̄m basē. q̄ vēt̄r̄ ēt̄ sp̄üssictū eo q̄ desiderabāt z ex orabāt. z sic magi merebank accipe. Ufi Grego. dīc. Sc̄da desideria dilatiōe crescit z aiām capa cione reddūt. Et nos ḡ illo p̄ exēplo debem⁹ sp̄m sanctū sp̄ desiderare z dñū erorare vt nob̄ eū mitat. Sc̄da rō ex p̄te nr̄i: vt doceamur q̄ sp̄ desibem⁹ debite nos p̄pare ad suscipiēdū cātū donū. Ad qd̄ nō p̄ua req̄rif p̄patio. Ufi Bug. in solilo. O dñis sp̄ te p̄ntē ethibes. sp̄ patū offens si me p̄tū inuenies. Propterea Amos. iiiij. Prepare in

Dominica infra octa. Ascensionis

occursum dñi dei tui israel. Sed heu multi pl^o
volunt scipios p^ogare diabolo q^o do festinantes ad
tabernas et cibates ac carnis vicia; q^o diabol^o
decipies sic occidit morte eterna. Facit em si qdā
dicit carthaginē. de q^o refert Iuli^o sext^o li. ix. c. v.
q^o cū b̄et bellū q^o affricāos q^o sciebat numis audi
dos ad bibēdū vinū q^o ad carnalitatem dur illata
li cautela v̄sus ē accepit mltā dolia vini et miscu
icū vino suū herbe q^o mādragora dr. q^o ut pbs
de somno et vigilia dicē somnifera multū. et Ha
ymo sup Lan. dī q^o poma mandragore bausta
faciūt dormire. q^o aut erteriorē ei^o corticē biberit
nō sentiet sectoz v^l adiustionē. hec Haymo. et in
li. Orig. habent. Iaqz dolia vini sic infecti dimi
sit dur i cōtoris suis et oia relinquēs sic fugaz si
mulās abscessit caute. Africi aut inuadētes ten
toria illa et inueniētes vina biberit et epulati ac
somno opp̄si sunt. Ille g^o dux nocte eos sugue
nies trucidauit oēs. Sic diabol^o facit oībo cor
nali amore infecti et tabnas vini et cibate sectati
bus. mādragora em ad generatois fecunditatez
refert: ut habeat Gen. xxx. ideo luxuriā significat.
vinū aut cibate. Et tales diabol^o necat morte
eterna in hmoī rīchīs dormiētes. Tercia rō
et pte spūscit ut significet q^o spūscit nō venit
nisi ad eos q^o more discipulo et euānanimis expe
ctat orāces decē diebō obfūado. s. decalogū. q^o n
dak spūscit nisi i fide xpi q^o obfuet decē pēz
pta decalogi. In cui^o signū nō nisi decē diebō co
pleteis post ascētoz dat^o est die undecima. et sic si
gnifica q^o denariū decalog^o in q^o p̄sistit yet^o testa
mētū. p^o vnitatē fides vniqa catholica xpi vti te
stamēto p̄sicta. Necrō insinuat p^o Ber. Sic q^o
ramus spūscit orādo et p̄cepta obfūado ut in
ueniam^o zc. Hā xpo teste i dalspūscit nisi ob
fūabō p̄cepta. Job. xiiij. Si q^o diligit me fmo
nes meos fūabit et ad eū veniem^o zc. Quar
ta rō ex pte ascēlo celici q^o accipit a frā. maro. i
fmōe. q^o ut pte credit i celo sunt inq^o xij. māsio
nes q^o designit Apoca. rr. p. xij. lapides p̄ciosos
in fūdamēto ciuitat^o. supne positos: et p. xij. por
tas ei^o. Prīa māsio brōz quuloz q^o cīfra cho
rū angeloz eo q^o nō eqn^o angel^o i merito et p̄mio
cū p̄pria merita nō habuerint. Int̄ q^o sunt etiaz
illi q^o i extreis tamūmodo queri pauca merita
acq̄sierit. Sup hos ē sedā māsio angeloz. tercia
sup hāc est archangeloz. et sic p̄seqnēt enumerā
do oēs nouē choros brōz spirituū. Decima mā
sio assignat seraphin. Undecima sup bas om̄s
māsioēs ē māsio brē v̄gis Marie q^o exaltata est
sup oēs choros angeloz et scōz. xij. est māsio
scē trinitat^o vbi xps sedet in dextra dei p̄tis. Ira
xps dñs i ascēloē postq^o ablato ab ocul^o discri
puloz subito p̄trās oēs speras celestes: venit
ad celi emp̄rei māsionē infinitā. et die illa māsit
ibi locādo eos q^o ibi erāt collocādi. Volut autēz
ut putat ibi chris^o co die manere ad isolatōem
illoz bēoz. et p̄seqnē altera die māsit in scđa mā

tōe locādo ibi collocādos ac solādo. tercia die
intercia silz. q^o tra die i q̄rtā p̄similit. Decima ita
q^o die venit ad seraphin vbi silz locauit eos qui
ibi erāt collocādi. Undecima die. s. p̄tēcostes
p̄trās māsionē brē marie v̄gis eo q^o ea secū nō
dū adduxerat ibi nō pausauit h̄ ascēdit ad duni
nō hierarchiā et sedet ad dexterā p̄tis. et statim misse
sp̄m sanctū. Nec aut licet nō temerarie h̄ pte sine
tenēda: tñ b̄m cūdē Frācis. p̄bari p̄ntali rōe. q^o
xps p̄misserat se rogatuꝝ p̄tem. p^o discipul: et sic
misurū sp̄m sanctū cū p̄uenisset ad p̄tis: ut hā
bet Job. xiiij. c. Si xps p̄ma die p̄sumass̄ ro
tu cursu suū v̄sq ad dexterā dei p̄tis seq̄tq^o de
cē diebō distulerit rogare p̄tem de missione sp̄pū
ci. h̄ b̄ nō videt verillē. q^o Psalmista in psona
xpi loqns p^o ecclia i terris relata dīc. Adberat
ligua faucib^o meis si nō memiero tui. si nō p̄p
suo bierlm̄ i p̄ncipio leticie mee. Lyra. supplē
dū ē puniar a deo. Nec putandū ē q^o statim xps
rogauerit et de p̄tis rogata distulerit cū xps dicat
ad p̄tis Job. xj. Ego autēz scio q^o sp̄m audis.
Ideo q^o rōnabilitē satis appetat q^o xps p̄uēt ad
dextrā p̄tis ordiato p̄gressu die ip̄a p̄tēcostes
q^o statim missus ē sp̄pūctū. Unū p̄uenēter v̄sq
ad dīe undecimā post ascētionē xpi differri debū
h̄ Lirca scđm de fide. (it missio sp̄pūctū
lū p̄fortarōne p^o sp̄m sanctū faciēda ad salutē eo
rūdē. Aduerēdū q^o fideles i b̄ mūdo p̄cipue in
tempore ecclie p̄mitiue versobant^o et nūc versant
in quattuor malis.

Primo in mūdana tribulatōe

Sedo in fallacia et errore

Tercio in incōstantia et timore

Quarto in ruina multiplicias culpe.

P̄oider xps dñs tanq^o p̄tis magi p̄mitit dīc
pul' et oībo nobis fidelib^o p̄fortatoz faciēdam p^o
sp̄m sanctū. Nā i theologia p^o generali tene regu
la q^o p̄pū est dei casib^o delperat subuenire p̄t
pue i necessariis p^o salutē. Nā sic teste pbo. q. li. d
aia. Natura nō deficit i necessariis intelligido
q^o ad p̄secutōem finis vltimati. sic de^o mltō for
tius nō deficit i necessariis boi ad salutē. Si em
autob^o facit ad voladū natura puidit alas zpē
nas. et p̄scib^o facit ad natadū dedit brancas et
hmoī correq̄sita ad b̄ necessaria. Mltō fortius
bon^o de^o faciēs boiem ad beatitudinē rāq^o ad finē
vltimū. puidet boi auxilia necessaria q^o p̄m
gere possit ad eā sc̄z grām sp̄pūctū et fidē veram
xpi: nisi q^o hominū sua culpa obicēponat q̄ne
dei. Iaqz h̄ pdicta mala q̄ruor modis sp̄pūctū
etus p̄fortat fideles ut possint saluari. Prio
qdēi mūdi huī tribulatōe sp̄pūctū p̄fortatō
solādo: iō xps in euāgeliō dicit sic. Lū vēterū p̄
clytus qē ego mitrā vobis a p̄tē zc. Paraclic^o
dr a p̄cūlīs i greco qdē ē zsolatio i latīno. et sic p̄
clitus dicit zsolator. ut patz lib. catholicō. Nam
sp̄pūctū zsolat^o fideles in om̄i angustia. Unde
Didimus sup hec vba euāgeliō dicit. Lbrīt^o spi

ritus sanctū solatorē appellat ab opatiōe ei nos
mē imponēs qz incredibile quoddā gaudiūz in
tribulatōe tribuit. sempiterna qppē leticia in co-
rū corde & s̄af qz spūssancē ē inhabitator. Nec
ille. Et hoc ḡpsu euāgelij duo documenta ha-
bem⁹. Prīmū ē qz si nos in tribulatōib⁹ z p;
secutōib⁹ nō incidim⁹ in culpā ipatētēs; equo
sio toleram⁹ z deo grās agim⁹ ac iniurias pri-
mis remicim⁹ signū est qz spūssancē habitat in
nobis. Secundū documētū qz spūssancē siml'
pcedit a pīe z filio z siml' ab vtroqz mittit. Hoc
ztra grecos errates. iō tps i euāgelio dicit. Quē
ego mittā vob⁹ a patre spiritū viratis q a pīe p;
cedit. Nā ab eo habet spūssancē mitti a qz habz
pcedere. z qz ab ipso xpō mitti d: g. pcedit ab eo.

N Scđo in mūdi fallacia z errore spūssan-
crus z fortat fideles vitatē docēdo. iō xpō in hoc
euāgelio dicit ipm spiritū veritatē. Quare b̄ nī
qz ipo ēdē infallibilis vitatis sine qz ois bō mē-
darē. utra illud P̄s. Ego dixi in exēsū meo. h̄
ēn altitudine p̄replaciōis z siderādo būanū de-
fectū. qz ois bō medat. s. qz̄tū ēt seipo. Nam si ve-
rat est aliquid bō. h̄ nō ēt seipo s. z spūscētō: vt di-
cit Bug. et p̄onēdo. Proinde etiā Amb. ait. Uez
a qz̄tū. dicat̄ spūscētō est. De b̄ ser. iij. J. Un qz
cī. qz̄tū veritatē diligit z lectat̄ tā verbis qz factis. s.
implēdo qz̄tū in baptismo: ac oē medacū
caueret detestat̄: signū ē qz spūssancē ēt in eo: alio
qz̄tū nō. Tertio qz̄tū mūdani homies sūt in ma-
gna incōstātia z timore. qz̄tū timore aduersitatis
aliquā faciliter frangunt̄ a bonis oib⁹ salutifē-
ris vel etiā a fide declinat̄ z a penitētia recidiuit̄
in petā. Un spūssancē z fortat dādo z stantia et
securitatē. sīc xpō dicit in euāgelio. Ille inq̄e testi-
moniū phibebit de me. Bug. s. inspīrādo hoib⁹
me credere vez deū z hoīem. z vos testimoniu p;
hibebit. s. p̄dicādo z stāter z secure fidē meā que
fiducia dabat̄ vob⁹ p̄ spiritūsanctū qz ab initio. s.
p̄dicatōis mee qz̄tū docere z miracula facere me
cū estis. Un qz̄tū bō z stans ēt in bono operi signuz
ēspūssanceti. Quarro ztra ruinā culpe z fortat
spūssancetus p̄seueratā in grā tribuēdo vloqz ad
mortē. Un qz̄tū bō vult potius mori qz̄tū peccare si
gnū ēspūssanceti. Jō b̄ insinuās xpō in euāgelio
di. Nec locut⁹ sū vob⁹ vt nō scādalizemini. s. ruē-
do in petā. Nā scādalōn grece significat offendī
culū v̄l ruinā latine fm̄ Latholicō. Et ne peccēt̄
etiā si mori deberēt̄ explicat xpō discipulis p̄seu-
tōes futuras di. Abiuḡ synagogis facit̄ vos: h̄
ētūc̄t̄ vos iudei de synagoga ac si essetis ercoī;
cati. S̄venit horay ois qz̄tū interfic̄t̄ vos ar. ob.
se p̄stare deo. Et pater l̄a. **J** Querit̄ hic vez
illi qz̄tū discipulos xp̄i vel alios fideles occiderunt̄
extimātes se in b̄ obsequiū p̄stare do sint excusa;
biles a p̄tō. Ad b̄ breuiērīndē fm̄ Rich. sup. iij
di. xv. z p̄clusionē. qz̄tū tales licet p̄ scientiā erro;
neā etimauerint̄ fideles xp̄i interficiēdos: nō tñ
excusant̄ iuxta p̄ceptū diuine legis occidendo il-

los qz̄tū erronee putauerint̄ eē maleficos z mortē
dignos. Declara b̄ breuiē p̄ pūcta. Prīmū ē qz̄tū
scientiā in talib⁹ arduis maxime in iudicio mor⁹
tis hoib⁹ valde ē etamināda. z si erronea inuenit̄
ē deponēda: alioqz̄tū scientiā nō excusat̄ qz̄tū ob
liget qz̄tū durat̄: fm̄ illud Bug. Dē qz̄tū sit h̄ cōs
cientiā edificat̄ ad gehennā. Scđm ē qz̄tū ignorātia
distinguiſ. qz̄tū qdā ē inuincibilis simplicē: vt
p̄z in amētib⁹ z b̄mōi hoib⁹. z talis hoīem excus
sat a p̄tō totaliter: siue sic ignorātia faci siue iu
ris nisi talis ignorātia puenisset ex illius culpa:
puta ex ebrietate z b̄mōi. hoc p̄z. xv. q. i. Si quis
isaniēs. Alia est ignorātia crassa et supina qz̄tū fm̄
Amb. z Gratiānu. i. q. iij. S. vlti. ē qz̄tū qd̄ optebat
scire tāqz̄tū oib⁹ publicū ignorāt. siēt̄ fuit ignorātia iu
deoꝝ z reliquoꝝ infidelū qz̄tū ea qz̄tū de xpō a p̄phet
fuerat p̄nūciata adhuc ignorātē cēt̄ cōplēta. hec ne
minē excusat̄. Nec in dictis vbi s. Tertia ē igno
rātia affectata ex malitia. z hec aggrauat̄ poti⁹
p̄t̄m qz̄tū alleuiat̄. Un̄ Grego. dist. xxviiij. Qui ca
līnq̄e qz̄tū dei sit nesciūt̄. Glo. qz̄tū p̄cēnūt̄ vel nolūc
scire: a dño nesciunt̄. Eccl̄ stult⁹ in culpa erit sa
pīes in pena. Nec ibi. Tertiū punctū qz̄tū iudeoꝝ
ignorātia z erronea scientiā fuit nō qdē inuincibil
z crassa z supina z qz̄tū ad m̄tros affectata ex ma
litia qz̄tū fuerit excecat̄. qz̄tū poterat xp̄m vez̄ deū co
gnoscere tā exp̄het̄ qz̄tū ex miraculis. ḡ nullo mō
excusat̄. Soli nec alij fideles p̄seūnt̄ fidē xp̄i
excusant̄ qz̄tū mouerēt̄ zelo deoꝝ suoꝝ. s. ionis
dyane z alioꝝ b̄mōi idoloꝝ qz̄tū cultura discipu
li euacuabat̄. qz̄tū p̄ miracula diuina poterat̄ de ve
rite fidei xp̄i certificari: vt p̄z. S̄bseq̄nt̄ articlo.

R Līrca tertii de testimonio maiestat̄ diu
ne xp̄i facto p̄ spiritūsanctū. Erqz̄tū nūc eccl̄ia agit
de maiestat̄ ascēsōis xp̄i z lessiōe ad dexterā dei
p̄is xp̄i octauē būn̄ solētātē vt ei satissaciam⁹
iuxta b̄ euāgelij dicētes. qz̄tū spūscētūs testimoniū
phibebit d̄ me ait xp̄s. Querit̄ ḡ quō spūscētūs
certissimū testimoniu p̄hibuit de diuina xp̄i mai
estate qz̄tū s. sit ver⁹ deus in dexterā dei p̄is re
gnās. Ad qz̄tū rīndēt̄ recolligēdo ex doc. qz̄tū plurib⁹
mōis. z qz̄tū spectat ad p̄positū lepēt̄ mōis. Pri
mo adueniēdo visibili signo. Nā cū spūscētūs sit
ver⁹ de⁹ nō potuiss̄ eū mittere vt veniret̄ visibili
liter in hūc mūdū ad discipulos xp̄i nisi ver⁹ d̄s
ēt̄ qz̄tū mitteret̄ vel daret̄ eū de celo vbi de⁹ regnat̄
S. qz̄tū xp̄s dñs sīc p̄missē post suā ascētionē i ce
lū misit discipulōs visibili sp̄m̄scētū. ḡ p̄ b̄ qz̄tū p̄
ritus sanctū venit de celo a xp̄o in discipulos cer
titudinalis testat̄ qz̄tū xp̄s ē de⁹ ver⁹ regnās in cele
stib⁹. Scđo linguis oīm loq̄ndo. qz̄tū em̄ simpli
ces hoib⁹ i vñica lingua. s. iudaica nati mor per
sp̄m̄scētū loq̄rent̄ oīm gētū linguis: h̄ est certissi
mū testimoniu p̄ xp̄s qz̄tū b̄ potuit facere p̄ spiritū
scētū ē de⁹ ver⁹ i celo regnās. qz̄tū b̄ nō potuit face
re nisi dei v̄r⁹. Tertio miraculis choruscādo.
Nā fm̄ Scđo. in plo. li. sentē. q. ii. Solī dei p̄pītū
ē facere vera miracula h̄tūc̄t̄ totū nature trāscē

Dominica infra octa. Ascensionis

dēcīa. et cū de⁹ sic ifallib⁹ virat⁹ vt p̄t p̄ Anf. seq̄ q̄ exq̄ vīcī spūsc̄tūs ad ⁹firmatiōem fidei xp̄i p̄ ap̄lōs p̄dīcātēs vīcīs fecit mīla mīraclū soli dō possibilīty p̄t p̄ Mar. vi. vīc. Act. iiij. ḡ infallibili viratē testat⁹ spūsc̄tūs xp̄m v̄p̄ dēcū regnātēz in celo. L. Un⁹ r̄ xp̄s di. Job. xiij. Qui credit in me oga q̄ ego facio z ipefaciet z maiora horū faciet qz ad patrē vado. z qdcūq̄ petierit hoc fa ciā. fm. Lyrā h̄ p̄t qz xp̄s pauciores querit sua p̄dicatōe q̄ apli. Nā p̄t⁹ vna p̄dicatōe querit tria milia boim Act. iiij. qd nō fecit xp̄s sua p̄dīca tōe. pp̄:ia. Itē mai⁹ fuit q̄ apli p̄dicabat oīz lin guis qd nō fecit xp̄s p̄ se. Itē magnuz fuit q̄ xp̄s tactū simb̄re vestimenti sanauit: h̄ mai⁹ fuit q̄ ad tactū soli⁹ vmbre petri sanabāt multī infirmi. Act. v. Quarto amore xp̄i infirmādo. z h̄ intē tu vt gauderet i formētis p̄ xp̄i noīe illat⁹ aī mori vellēt: vt p̄t p̄t. vīc. v. Ibāt apli gaudētēs aī sp̄e cuī cō. zē. Itē in martyrib⁹ p̄t d̄ sc̄ oī laurētō dīcētē. q̄ carbones sibi refrigeriū p̄starēt. Itē sc̄tūs tiburt⁹ signo crucis factō sup̄ carbones nuda plāta ingressus dīt̄ p̄fecto. Depone infidelitātē z disce q̄ xp̄s ē dē. Nāz videſ mībi in noīe xp̄i q̄ sup̄ roseos flores igrediar. Itēz multi feruore fidei in ignē vltro se p̄cipitauerūt. Nec oia soli⁹ dei ḫcure p̄ spirītūlancū facta sūt. p̄ testimonio xp̄i dei. Quarto ḡfaz alijs infundēdo qz q̄ man⁹ ap̄lōtū ipoſitionē sup̄ credētēs dabāt spūsc̄tūs vīsibilicer in noīe ielu Act. iiij. qd fuit certū testi moniū xp̄i. Serto illuminādo sapie dono. Qz em̄ hoīes illitterati mot̄ oia. p̄fūda ſc̄pturaz. in telligerēt z oīm viratē necessariā ſcrit̄ q̄bū null⁹ sapies poſſet reſiſtere b̄ ſol⁹ dē potuit facere ſic fecit spūſſance⁹ dīcīpulis xp̄i. Septimo totū mūdū querēdo. Nāz fm. Aug. xxii. dī ciui. di. h̄ eī maximū mīraculū q̄ tot⁹ mūd⁹ p̄ paucos dīcīpulos querīt̄ ē ad fides deitātē xp̄i crucifiri qd nō feciſſet spūsc̄tūs niſi p̄ testimonio deitātē xp̄i Rogem⁹ ergo dñm ielu vt det nob̄ zē.

Dñica eadē Sermo ſcōs. s. de nr̄a p̄patōe ad ſp̄mſctm ſuſcipiēdū z bonis p̄ h̄ acq̄rēdīo.

Go mittā nobis

e. a p̄e ſpm̄ virat̄ q̄ a p̄e. pcedit Job. xv. z in cuā. ho. Verba ſūt nr̄i ſaluator⁹ q̄bus inſinuat p̄cipue tria vīcī. Primo ſpūſſaci adūtū quē p̄missi ſe miſſur cū dīc. Ego mittaz vob̄ a p̄e. Scō ſidei ifallibile viratē. qz dīc it q̄ ſpūſſtū ſit ſp̄us virat̄ q̄. ſ. teſtimoniū phiberet deſide xp̄i. Tertio inſinuat diuinā erga nos imē ſaz charitatē. qz hec p̄dīcīa xp̄s voluit facere vt p̄ charitatē maneret i nob̄ z nos in ip̄o. Un⁹. i. Job iiij. In h̄ cogſcim⁹ qm̄ de⁹ manet in nob̄ z nos in deo. qz de ſpūſſtō ſuo dedit nob̄ zē. Nec oia inſi nuant in euāgelīo hodierno z v̄bis p̄missis. viij de zē. Exq̄ h̄ euāgelīo de p̄missōe ſpūſſtī bodie legiſ in ecclīa vt fideles ſe p̄parēt p̄ futuro feſto

Pentheco. ad ſuſcipiēdū ſp̄mſctm q̄ oīb̄ debite p̄patis dabis ſaltē inuīſibilē. De iſta ḡ p̄patōe h̄ermōetria mīſteria declarabim⁹.

Prīmū dī incitātōis ſiue inducītōis.
Scōm dī modifiſatōis.

Tertiū dī meritozie lucratiōis.
M. Līcā ſpm̄ ſuſcipiēdū de incitātōe vel inducītōe inq̄rēdū ē q̄bū rōnīb̄ debēat fideles iſtātē vel in duci vt ſe p̄parēt ad ſuſcipiōz ſpūſſtē. Ad qd no tem⁹ rōnēs p̄cipue q̄ttuor fm̄ doce. recolligēdo.

Prīma rō accipīt̄ ex lege theologica.
Scōa ex lege canonica.

Tertia ex lege philosophica.

Quarta ex lege historica.

Priā rō accipīt̄ ex lege theologica. s. rō diuine di gnitatis z puritatis ac charitatis. fm̄ hec doctord ſponam⁹. Dīo ē Dīarmo ſup̄ Job. di. Suſcep tūrū dñm deū tuū in habiraculū cordis tuī. emūda p̄ſciētā tuā ab opib⁹ moſtuī ſe regiati onib⁹ ſup̄ſtūs. Tār⁹ q̄ppē hospes. vīpōte dñs rex altissim⁹ cū diligētā maḡ regri p̄pat̄ ſibi hospitiū. Et ſic p̄t p̄t rō dignitatē diuine z maſtā ſpūſſtī. Ad id ſcōdō de puritate Bern. ſup̄ Lan di. H̄ia ſpūſſtī balsam. ū eſt puriſſimū ſuſcipiēdū ſuſcipiēdū. Un⁹ Saſp. i. ſcribit. In malu la aīam nō in croib⁹ ſp̄us ſapie nec habitabūt in corpe ſubditō petis. z ſic p̄t p̄t rō puritatē. Zēmo de charitatē Aug. ſomel. viij. ſup̄ Job. dīc. Dēq̄ charitas ē z morale petm̄ oppōnūt. Jō nīſtū radicē euilū ſuerit aliez. plātari nō poterit. et ſic p̄t p̄t rō charitatē. Un⁹ p̄clūdēdo loq̄rillō Gre go. in ſomel. di. Maḡ ſolēnitas ē in corde habeſ re adūtū ſpūſſtī. vīpōte dei altissimū reḡ mun dīcīa z ſcītātē amāt̄ q̄ in aīas ſcrōs ſe tranſfert. Jō o hō ſp̄a te ad ſcītātē ſi viſ cū ſuſcipi. Nam ſp̄e aīt Lcūt. xj. Scī eſtōt qm̄ ego ſcrō ſū. Et j. Cor. vi. An nēſcīt̄ qm̄ corpora vīa ſp̄e ſuſcipiēdū q̄ irob̄ ē zē. Si aut̄ q̄s dei ſp̄e ſuſcipiēdū violare dīſp̄det illū dñs. ſic in p̄poſito. z ſic p̄t. Se cūda rō accipīt̄ ex lege canonica. ſ. neceſſitatē. q̄i decretis di. xl. c. Quelibet. Gre go. dīc. q̄ q̄bū ſe culta loca ſine grā. ſ. ſpūſſtī aīaz ſaluare nō p̄t. Et inſra. Quid em̄ padīſo iocūdō. qd celo ſecūn⁹: z tū hō ex padīſo z angel⁹ de celo peccādō ceſcidit. Nec ibi. ſz qm̄ vt ſcribiſ de pe. di. i. ſ. ali⁹ ecōtra. Null⁹ nīſi purgat⁹ a vītēs ḡfaz ſp̄ūſſtī ſuſcipiēdū p̄t accipe. Jō hō q̄libet dī ſe p̄pare vītā p̄p̄nitētā mūdādo. N. Tertia rō accipīt̄ ex le ge p̄bīca. ſ. dīſignatōis ſigni appent. Legim⁹ ſp̄e p̄ ſp̄ūſſtū ſappnūt in ſp̄e colūbe. Itei ſpecie nūbī ſe p̄t p̄t in baptīſmo z trāfiguratōe. Itē ſp̄e ſp̄eignis z lingue in die P̄eſtē. q̄ oia p̄pat̄ ſi ḡnificat̄ in hoīe req̄rēdā. Nāz p̄mo de colūbe ſp̄e loq̄ndo p̄bi naturales dicūt q̄ colūba in loci lu toſis nō vult manere ſz fugit. delectat̄ ſuīt i loci floridis. In h̄ ḡ ſp̄ūſſtū ſappnūt in ſp̄e colūb̄ ſe dīſignauit q̄ hō q̄ vult ſp̄mſctm in ſe hīe deſbet ſe mūdādo ob oī p̄t ſe p̄pare z v̄tualō ſlow

re. Aug. De mētib⁹ castis illabif. Scđo i nubis spē deliguit q̄ sic nubes pūia naturali dispositiōne ex vaporib⁹ pluviā faciunt. et sic descendit i terra. Sic spūalit hō d̄ se ppāre p lachrymaz⁹ pluvias ad spīnsc̄m habēdū. Tertio i spē ignis de signauit q̄ sic ignis naturali⁹ mel⁹ accendit liḡa delicate p pinguedine pfusa. nō aut ligna bñi; dirata plena needū igni pgata: sic spūsc̄tūs vult accēdere bñana corda delicate ab huore carna lis amor⁹ et terrene cup̄iditat⁹ ac vnciuofa p deuotōz et nō carnalia v̄l terrenis dedita. R.o. viij morti. z̄. Quarto in spē lingue designauit. q̄ sic lingua n̄ p loq̄ ore ep̄st̄ete pleno aq̄ v̄l vino aut bñmō n̄ os euacuef: sic nec spūsc̄tūs opaf i hōmie pleno amore seculi. Aug. Uas ea o hō s̄ ple nū ea. fūde q̄d habes ut recipias q̄d nō habes. fūde amore⁹ seculivt recipias amore⁹ dei. Itez ad h̄idē ponam⁹ etiā tale pbicū exēplū. Scribis li bro de spū et aia q̄ ephialtes quā publica psua s̄io q̄dēcētes opinan̄ inuadere et videſi s̄ono apere ac si pōdere opp̄meret et niteret suffocare. q̄ qdē nihil aliud ē ve libro eodē d̄r q̄dā fumositas a stomacho vel a corde ad cerebrū ascēdes et ibi vim aialē opp̄m̄es. et h̄uenit ut dicūt medi ci q̄n hō p̄mo dormit sup lat⁹ sinistrū in q̄ cor bois et sic tūc sanguis et alij bñores grossi ad cor zcurrut ipm̄ aggrauādo. Proinde solitūt hō p̄ us sup lat⁹ dextrū et deinde sup sinistrū dormiat Lōstatin⁹ auct phic⁹ de natur⁹ morbor̄ docens dicit. q̄ pdicta suffocatio pector⁹ vel cordis vita sepe extingueret nisi ip̄e hō in sēnis lingua mo ueret aut aliquē sibi loq̄ne audiret. Sic enī tal suffocatio pellit et fugat. et h̄ē q̄d dicūt laici q̄ cū lingua crux et faciēda ut sic ephialtes pellātur. Sz ad p̄posituz moralie ephialtes opp̄m̄es cor et hoies suffocās significat carnalē vitaz q̄ hoies sepe occidit. iurta illud sup dictū v̄bū Ap̄li R.o. viij. Sz vt p spūsc̄tm̄ reuiuscēt et a morte p̄ser uenētā debet se sic p̄pare vt. s. in dextro latere dormiat: h̄ē dū se deponit ad dormiēdū ad deū diligēdū se querat penitēdo et nō obdormiat in p̄co. Debet etiā linguā mouere i p̄fessiōe p̄tōru et loq̄ne pdicatorē audire. et sic se corrīgendo sp̄riū vīte habebūt. O Quarta rō accipit̄ ex le ge historica. s. exēplaritāt̄. Nam legi⁹ in historia Bci. apl. oþ. c. i. z. ii. q̄ postq; xp̄s ascēdit̄ i celū expectabāt discipuli oēs spūsc̄tm̄ sic xp̄s p̄mis̄rat. et erat in hierusalē in cenaculo vñanimis p̄se uerates i oīone et alij deuotis opib⁹ vīz lachry mis et ieiunij q̄b⁹ p dieb⁹ istis se disposuerūt ad suscipiēdū spūsc̄tm̄. et sic postea die P̄the. acce perāt visibilē ip̄m̄. Sz q̄re xp̄s voluit discipulū nō nūs debite p̄pat̄ dare spūsc̄tm̄ nūs i vīz nos do ceremur exēplō eo z ad p̄pandū nos q̄ten⁹ sic mereamur accipe spūsc̄tm̄ eundē iuissibilē que illi accepterūt visibilē. Ite q̄re voluit discipulū in hierusalē et in cenaculo orātib⁹ cū maria m̄fe v̄z

gine ac p̄pat̄ pon⁹ q̄ allbi dare spūsc̄tm̄ nō si. p̄terea sic voluit docē. q̄ vīz in iudicio q̄d fa ciet xp̄s iuxta hierusalē in valle sc̄z i oīaphat ma gis p̄fūdat et p̄probret oēs ifideles et etiā oēs ma los xp̄ianos q̄ nō curāt amore xp̄i crucifixi p̄ no bis p̄pare se ad suscipiēdū spūsc̄tm̄: s̄vnuūc in p̄cis p̄tinue. Naz ibi in iudicio dicere poterit oībo malis exprobrādo. Ecce o infelices p̄tōres ego fact⁹ sū hō. p̄ vob ecce ciuitas nazareth illa ī q̄ p̄cept⁹ sū de spūsc̄tm̄. ecce bethleēt in q̄ nae⁹ sū ex̄bie et in p̄sc̄pō posīt⁹. ecce cenaculū in q̄ corp⁹ et lāguinē p̄scrāui vob. ecce hierusalē in q̄ flagel lat⁹ spinis corona⁹ et crucifix⁹ et multiplicit̄ afflīct⁹ et occulit fui. p̄vob: ac spūsc̄tm̄ misi. ec ce mōs oliueri de q̄ in celū ascēdi. Vos aut̄ p̄ oībus his i grati bñficijs reddidistis odīū p̄ dilectōe. Ite ḡ maledicti i ignē eternū. Ue ḡ tūc et ve vob oībo q̄ nūc despiciatis spūsc̄tm̄ ḡr̄az nec p̄pat̄is vos ad cā amore carnis et m̄di cōpediti. Agi

P Līcā scđm de mō p̄pa (te ḡpniam z̄. t̄c̄is vīdēdūz ē q̄ req̄runf ad h̄ q̄b̄ debito. s. mō se p̄pet ad susceptionē spūsc̄tm̄. Ad q̄d notādū q̄ recolligēdo doctoꝝ dicta req̄runf p̄cipue sept̄.

Prīmū ē aie bñlīatio. s. in se recognoscēdo. q̄a vt Bern. dīc. In vītate (inq̄) cōperi nil etē efficas et̄ ad ḡr̄az p̄merēdā acq̄redā et̄ p̄seruādā q̄ non altū sapēt̄ et̄ timere et̄ bñlītate tenere. Nā Jac. uiij scribit. De sup̄bīs resistit; bñlibo aut̄ dat ḡram

Et Ps. Qui emittis fontes. s. ḡr̄az in quālib⁹ id ē bñlibo. Scđm ē p̄sc̄tē emūdatio. s. vere p̄ez nitēdo et̄ p̄fītēdo. Un̄ Greg. in omel. Tergat sor des prauī opis q̄ deo p̄pat hospitiū mētis. P̄ez ex sup̄dictis. Tertiū ē charitat̄ flagrato. s. i de 3 siderādo. Un̄ Bern. tractās illud v̄bū Ps. Ignis an̄ ip̄z p̄ceder dīc. opteret ardor de idēt̄ p̄z ueniat oēm aiam ad quā de⁹ ē vētūr⁹. et̄ tūc sc̄iat adesse dñm cū se senlerit illo igne. s. desiderij calefactā. Quartū ē diuini v̄bī auditio. s. p̄cepta im plēdo. Un̄ Grego. Uia dñi in corde dirigīt cū v̄bū vītāt̄ bñlītate audīt̄. Itē Hugo. Nihil adeo mētē a p̄tō revocat et̄ ad ḡram p̄pat sic v̄bū dei Exēplū. Ac. x. legi⁹ q̄ adhuc loq̄ne petro cecidit spūsc̄tm̄ sup oēs q̄ audiebat v̄bū et̄ cēperūt loq̄ linguis et̄ magnificare deū. q̄nto maḡ iuissibilit̄ venit spūsc̄tm̄ ad v̄bū dei audiētes. Qūtū est exoratio. s. deuote petēdo. Nā xp̄s dīc. Luc. xj.

P̄ v̄ de celo dabit spūm̄ bonū p̄cērib⁹ se. Et p̄nit exēplū di. Quis er vob patrē. s. carnalez p̄tēt panē nunq̄d lapidē dabite illi. s. ad comedēdū. aut̄ si p̄tēt p̄fīcēt nūquid p̄. s. scor. Si ḡros cū

s̄itis mali nostis bōa data dare filiū v̄ris. q̄nto maḡ pat̄ v̄ de celo da. spūm̄ bonū z̄. S̄c̄tūz ē frīna pacificatio. s. irā et̄ oīu deponēdo. Un̄ Hugo. s. de arca noe dīc. Si ave sit capax celest̄ ḡre p̄pet sei pace et̄ trāq̄llitate. Nā et̄ Aug. dīc. q̄ in ira et̄ discordia nō ē nūs loc⁹ diaboli: s̄i pace ē loc⁹ di

Io. ii. Lor. xiij. Pace habete et̄ de⁹ pac̄ et̄ dilectio

Dominica infra octa. Ascensionis

nō p̄d̄ d̄m̄ //

Nis erit vobiscti. spūsc̄tūs. **O** Exemplū legi
in vita sp̄at̄ q̄ qdā sc̄tū sener interrogat̄ ē q̄/
re antiq̄ p̄ies habuerūt maiores gr̄as spūsc̄tū
minorū labore. nūc aut̄ etiā maḡ labore paucal
z paruas hēm̄ gr̄as. Et r̄ndit q̄ iō q̄ antiq̄ vi
gebat i p̄fib̄z fratrib̄ maior dilectio frātia par
z cordia sc̄tā. ita q̄ qlib̄z altez subleuabat ḡau/
des de alieno vīc̄ bono siē de. p̄p̄io. mō autē in
frigidata ē dilectio z par z vn̄ altez. n̄ credit va
lere alteri iuidet z mordet. Septimū ē carnis
castigatio. s. a. sc̄p̄isctūs refrenado rā q̄ ad car
nalia q̄ q̄ ad mūdialia delectabilis. Nā Bre. li.
v. mora. dīc. De q̄nto cor hūanū desideria trena
dilatat de rāto sinū cordis ad susceptoz spūsc̄tū
angustat̄. Br̄a em̄ spūsc̄tū p̄fecte mēti nō infun/
dit nūs mēs a terrenis retrahat̄ Deniq̄ ut Bē.
dīc. Impossibile est inq̄t̄ aniam repleri delich̄
spūs q̄ subiacet carnalib̄ delectatōib̄. Prōinde
eccl̄ia statuit q̄ vigilia penthe. ieūne ab oīb̄
fidelib̄. lxxvi. dī. de ieūno aut̄ z̄. Et si Angelus
de clauaf̄. in lūma dīc q̄ līz Gratian̄ teneat q̄
S̄ic de z̄ filio in. q̄ necessario. cadē dī. tñ veri vī
def q̄ sic de p̄cepto fz glo. z ibidē ī dicto. q̄ necess/
ario. in glo. pat̄z euideret. Ad h̄etia Hieron̄. ad
Lucinū ut habeat̄ dī. eadē. c. vtinā. dīc. Utinā oī
tpe ieūnare possem̄: qd̄ i actib̄ apl̄oz diebus
penthe. z die dñico apl̄m Paulū z cū eo creden/
tes fecisse legim̄ z̄. Sed heu heu q̄s multi nec
ieūnare: nec z̄tritōem aut̄ z̄fessiōem vel exorati/
onē aut̄ saltē modicū d̄sideriū facere curāt̄ d̄ spi/
rituscti gr̄a ac q̄rēda. sed pot̄ int̄dūt̄ q̄tidianis
carnalitatib̄ z mūdanis. Lōtra q̄s exēplū le/
git̄ q̄ Amādus li. i. c. dīc vīc̄ q̄ i spū vidit pe/
nas dānato. z ibidē vidit q̄ h̄ij q̄ terreno ac car
nali amore detēti erant vtriusq̄ sc̄tū q̄ spūalit
a nūl curauerāt ecce demōes eos nīmū affligebāt
z ip̄i cruciatib̄ positi p̄ dolore terrā ifernalem
mordebat. z b̄ p̄ signo q̄ terrena p̄dlererāt. Itē
ut ibidē dī videbat etiā q̄ demōes sp̄culā ignēa
habētes z estu vehemtissimo eos inseq̄ntes vul
nerib̄ eos sc̄uissimis replebat b̄ p̄ carnalitate
Illiō q̄tū v̄lubāt ve nob̄ ve q̄ carnis deside/
ria secrat̄ sum̄ z p̄fēa indicibilia tornēta pati/
mur z tandē post resurreccōz i carne sil̄ z aia pa/
tiemur. O ḡpc̄r age pniam ne peas R

Lirca terciū de p̄meritorio lucro. Lōsiderādū
est q̄lia bona. p̄mēt̄ h̄o q̄ p̄dicto mō debito se p̄
parat ad suscipiēdū sp̄mēt̄m p̄fēt̄ p̄ b̄ tpe. Pro
q̄ norādū q̄ in b̄ euāgelio viden̄ il̄suari z elici
ex eo p̄nt̄ p̄cipua septē bona q̄ h̄o debite se p̄pa/
ras mereat̄ z lucrat̄ p̄ sp̄mēt̄m: vt p̄ez passim p̄/
seq̄ndo b̄ euāgelio. Primū bonū ē z̄solatio co/
piosior. iō dī. Lū vēnerit p̄acl̄t̄: qd̄ latine dī cō/
solator. q̄ oēs p̄ p̄ctis lugentes z sic se ad gr̄am
p̄pantes z̄solat̄ copiosior dulcedie Mat. v. Be
ati q̄ luget qm̄ ip̄i z̄solabunt. Un̄ z p̄s. Sc̄dm
multitudinē dolor̄ meor̄ cōsolatōes tue letif̄
cauerūt aīam meā. Nim̄z q̄st̄o h̄is q̄les ho

mines nō merent̄ z̄solari a sp̄usctō: līz ip̄m su/
sceperint i baptismo. Et fīm doc. r̄ndetur q̄ sp̄s
sanctus p̄mo nō cōsolač illos etiā xp̄ianos q̄ va
nā z̄solutionē amplectūt̄. s. ambitionū v̄l p̄p̄a
rū z dīvītia z carnaliū voluptati ac vanitati
Juxta illd. 1. Lbo. 1. Bialis h̄o. i. brutalit̄ viuēs
nō p̄cipit ea q̄ sunt sp̄s dei. Un̄ tales pot̄ per
mitit desolari q̄ velit sp̄usctūs cōsolari. Nā re
scribit Ecc. xij. Nō est ei bene q̄ assidū est i mal̄
Ideo Bern̄. Delicata est diuina z̄solatio nō dat̄
admitit̄t̄b̄ alienā. Itē sc̄do nō z̄solat̄ sp̄usctūs
eos q̄ de pctis nō cōp̄ugunt: līz q̄ ad pniam con/
uertit̄: vt p̄t̄ ex dictis sup̄. Deniq̄ t̄rcio nō cō/
solat̄ remissios q̄ bona opa negligent̄ operant̄
pura indeuore z tepide orāt̄ nec p̄cepta feruēt̄
plēt̄. Apoca. iiij. Quia tepid̄ es incipiā te euome
re et ore meo. Deniq̄ q̄rto nō z̄solat̄ sp̄usctūs
eos q̄ mal̄ cogitatōib̄ sua corda h̄ari patiunt̄
Un̄ Ecc. x. Musca moriētes pdūt suavitatem
vngēti. L̄ra. Musca res parua est. z tñ musce
moriētes. i. laguide dū cadūt in vngēta p̄cīla
q̄ p̄ficiūt̄ in apotheca ita corrūpt̄ q̄ nō erit̄ plā/
cētia boi sed nauſcā inducūt̄. sic praeuēt̄
ones cogitatōis perdūt̄ consolationē sp̄usctūs
impediendo. Secundū bonū līz qd̄ homo p̄
parādo se ad spiritū sanctū meret̄ est amor filial̄
ardentior. Ideo dīc in euāgelio. quē ego mut̄
vobis a patre. Et itē: qui a patre p̄cedit. Pa/
ter enī dīc̄ eo q̄ naturalē diligat p̄fino amo/
renos membra vñigeniti filij sui. et nos tanq̄ fi/
lij debeamus amare ipsum. Unde per hoc in/
sinuatur q̄ sp̄usctū ardētus facit nos amo/
re deum et amari a deo tanto plus quanto ido/
neos nos facimus ad susceptōnē sp̄usctū
cti. Romān. v. Charitas dei diffusa est in cordi
bus nostris per spiritū sanctū qui datus est no/
bis. Nam sp̄usctū attribuit̄ amor quo de/
us amat̄ s. et omnem creaturā fīm doctores p̄
mo libro. Terciū bonum est vita sanctior: qd̄
notāt̄ cū dīcīt̄ spiritū. Nam bene spiritus di/
citur eo q̄ spirituales et sanctos facit eos quile
debitē preparat̄. vnde Sapie. viij. In animis sā/
etas se transfert̄: prophetas et amicos dei cōst̄
tuit. Quartū bonum est illuminatio clarior.
Ideo additur spiritū veritatis. id est vere cog/
nitōnis coēum. Iclic̄z que sunt necessaria salutē.
Nam qui se melius preparat melius per spir/
itu sanctū illuminabit̄ i mente. Unde canit ec/
clesia petendo. Accende lumen sensib̄: infunde
amorem cordibus z̄. Eremplū si quis me/
lius preparat domū suam aperiēdo fenestrām
domus melius videt etiā minorā et luce solis
quenō videt ille qui minus domum suam cla/
ram facit. Si homo se melius p̄parat̄ videbit̄
lumē sp̄usctū plura z etiā minorā p̄tē cum
alter peccator nō cōsiderat etiā maiora. puto v̄/
surā: carnalitatēz et huiusmodi in q̄b̄ ip̄e p̄t̄
bitāq̄ cades in tenebris in fouēt̄ ifernale. Qui

tū bonū ētestatio salutis tūtor. iō dī sic in euāge
lio. Ille testimoniuū p̄hibebit de me et vos testi. p
hibe. Nā q̄nto se bō mel? p̄gat ad sp̄m sc̄m: rāco
signū salutis h̄z tūcō. Testimoniuū q̄z serf p̄ sp̄z
rūtūlantū de electiō. Un Ro. viii. J̄p̄ sp̄us te
stimoniuū reddet sp̄u n̄ro q̄ sum filiū dei. si autē
filiū z heredes. heredes q̄dē dei: coheredes at xp̄i.
Sextū ēruine p̄seruatio cautior. Un dīc xp̄s
Hec locuū sū vob ut nō sc̄dālizem. s. in psecu
tiōib⁹ corrūedo in p̄ctō z in dānatiōnē. Nā absq̄
synagogis faciēt vos. h̄z venit hora ut oīs q̄ inter
sc̄tivos z̄. Et q̄ elicit q̄q se debite p̄gant ad sp̄i
rūtūlantū merebun̄ p̄ ipm sp̄ritūlantū p̄ser/
uaria ruina p̄cti z dānārōis etne: ut p̄t̄ in discu
pulio q̄ p̄ sp̄ritūlantū fuerūt p̄firmati in ḡtia.
S̄z q̄ se nō p̄parat manet in p̄ctō. Dicit aut̄ Gre
go. q̄ peccatū dū p̄ penitētiā deletū nō fuerit suo
pōdere mor in alid trahit z sic dānatiōnē indu
cit. Septimū ē vltimū. s. vīsio dei clarior. iō
dī in euāgeliō. Hec faciēt vob q̄r nō nouerūt pa
trēneq̄ me. Et q̄ dicto elicit q̄ malī nō nouerūt
deū p̄ fidē charitāte formati. z p̄ p̄sequēs nec fa
cīci⁹ videbūt in futuro. Et p̄ p̄tarili q̄nto bō ho
mel? recognoscit deū se bō p̄gando ad ḡraz ei⁹
assequēdā: rāto clari⁹ videbit deū i celo p̄ gloriaz
Un Grego. dīc. M̄s q̄nto ablui⁹ lachrymis vī
debit clari⁹ dei faciē. Et cōplū. Sic in speculo bñ
polito z bñ dēterso clari⁹ videf species: sic a men
re purgata limpidi⁹ videf dei facies in p̄nti per
grām z in fururo p̄ gloriaz. O ḡ charissimi auscul
tem⁹ z recogitem⁹ q̄nta bōa nūc acqrere possu
mus. Ecce z xp̄s dīc in fine euāgeliō hui⁹ Hec lo
cuū sū vob ut cū venerit hora coz reminiscamī
q̄ ego dīti vob. Reminiscamur ḡ nūc vbi xp̄i
q̄r venit xp̄s ut p̄parem⁹ nos p̄ die prima Pen
theo. ad sp̄ritūlantū suscipiendū. Faciam⁹ er
go nūc ut acq̄ram⁹ gratiā z gloriā Amen.

Dñica eadez Sermo tert⁹. s. de sessiōe xp̄i ad
dextrā patris z astate celesti eius curia.

Ita nobis a pa

m tre sp̄ritūlitaris Job. xv. z in euānge
Verba sūt saluatori⁹ n̄i iſu xp̄i in qb⁹
satis oñdī suā assēssione ad dextrā dei patr⁹ cui
dīc. Mittā vob a patre: b̄ est q̄n ero sedes i ma
iestate dei p̄t̄ ab illa maiestate cōlīcat⁹ diuine.
mittā simul cū p̄t̄ vobis sp̄ritūlitaris. In hoc
aut̄ facto voluit xp̄s docere nos q̄ vīc sp̄ritūl
sancū babere z post xp̄m in celū ascēdere alīf nō
possum⁹ n̄i exēplo xp̄i q̄ multū laborauit z in
passiōe būlītar⁹ fuit vīq̄ ad mortē cruci⁹. Phl.⁹.
v. Hūliauit semerip̄m fact⁹ obe. vīq̄ ad mortē
crucis. Et nos laborem⁹ z būlītarē lectemur ac
patiētiā. Sicut mereamur i grā sp̄uscti p̄seq̄ re
gnū celoz ut bābeam⁹ post labore cōtis p̄mūz
post būlītarē exaltationē: ut p̄t̄ p̄ Aug. Budia,

muo ḡ q̄d xp̄s loqui⁹ in h̄z euāgeliō. Et q̄ abstrē
clesia p̄ h̄z tpe sub octaua ascēsiois xp̄i mentiōem
facit de sessiōe ip̄l xp̄i ad dextrā p̄t̄ ad cui⁹ mā
iestate ascēdit. iuxta illud Mar. vi. Dñs q̄dez se
sus postq̄ locuū ē eis assūpt⁹ ē in celū z sedet a
dextris dei. q̄d p̄t̄ ponī p̄ alio themate hui⁹ ser
monis. Et qm̄ iste ē vn⁹ articul⁹ fidei xp̄iane q̄ cō
fitemur q̄ xp̄s ascēdit in celū sedet ad dexterā dei
p̄t̄ oīpōtētis inde vēturus ē iudicare viuos et
mortuos. Idecirco d̄ hac xp̄i sessiōe tria m̄ysteria
notemus p̄ hoc sermōe.

Primū dī dextrē dei p̄t̄ assēssio.

Sēcdū dī curie amabilis astatio.

Tertiū dī angelice dignitat⁹ associatio.
Līcā p̄mūz de assēssioe xp̄i q̄stīoēs sūt. P̄t̄ia de
noīe sessiōis. Sēcdā de significatiōe dextrē patr⁹.
Tertia de zgrūteria appropatiōis. S̄ p̄m̄a q̄stīo qd̄ debet intelligi p̄ h̄z q̄ xp̄us dñs dī se
dere in dextrā dei patr⁹. Nā si intelligimus sedere
materialē fīm qd̄ designat z includit mēbrorūz
curvatiōe z cōpositionē ad sedēdū in aliq̄ sede.
mīp̄t̄ ēt̄ quō in celo empyreō ēt̄ aliq̄ sedes cū il
lud celū sit eq̄līf idūisibile in oībo p̄t̄b⁹ suis. p̄t̄
pter qd̄ sedes i celo nō p̄t̄ formari ex celesti cor
pore nec ex aliena materia. quia nīl corruptibile
i celo erit. Quō ḡxp̄s dñs i celo dī sedere aūt̄ sup
q̄ sedeat. Ad hec notādū fīm Rayne. i sūma sua.
zcor. Lyrā. aliosq; q̄ i sacra scriptura sedere v̄l no
mē sessiōis diuersimode accipiſ. q̄r aliq̄ accipi
tur p̄ mēbroz cōpositōe ut p̄dictū ē. Sic legit̄ d
xp̄o q̄ cū docebat discipulos rāq̄ mḡf sedēdo v̄t
freqnt⁹ docebat. ad significatiōi q̄ vita p̄t̄plati
ua ad quā discipuli fūt̄ applicati in q̄tēt̄ et̄ exer
cēda. z h̄z p̄t̄ Matth. v. vbi dī q̄ ascēdit iſus in
mōtē vbi erat p̄dicatur legē nouā. Et cū sedisset
in q̄t̄: accesserūt ad eū discipuli z ape. os suū doz
cebates z̄. Sed qn̄ xp̄s popularib⁹ p̄dicabat
stando clamabat nō sedēdo. Luč. vi. Descēdens
iſus de monte stetit in loco cāpestri. Et h̄z ergo i
ecclia p̄suetudo crevit q̄ sc̄z magistri sedendo le
gūt̄ lectrōes: h̄z p̄dicatores stādo p̄dicāt. Sic ḡ se
dere ut dīti aliquādo accipiſ in scriptura sedere. p̄ quies
te vel mansiōe. iuxta illud Deut. j. Sedis: id
ē māsiſtis in cades barne multo tpe. Et Lu. vi.
Sedet in ciuitate. Item p̄t̄rea aliquādo acci
pitur p̄ regia potestate z iudiciū autoritate Pro
verb. xx. Rex qui sedz in solio iudiciū dissipat oē
malum intuitu suo: hoc ē fīm Lyrā. Rex q̄ be
ne regnat z iudicat dissipat malum culpe. quia
mali homines reformidant tamē principez vel
iudicem. Itaq̄ ad quesitiū responder August. in
symbolo dicens sic. Sedere inquit habitare in
tellige. quomodo dicimus de quocūq; homine
In illa patria sedet per tres annos. sic ergo cre
dite christū habitare in dextra dei patris. Intel
ligite etiā regis potestatē z iudiciū quam accepit
ille homo susceptus a deo ut veniat iudicatur⁹.

Dominica infra octa. Ascensionis

Nec ille. Et sic p̄t q̄ sedere xp̄m in dextra patris
nō est aliud q̄ manere in beatitudine et regnare.

L Scđa q̄stio qđ significet p̄ dextrā patris;
cū em̄ de⁹ p̄t nō assūperit corp⁹; s̄z vt t̄pus dicit
Job. iiij. Sp̄us ē de⁹, quō ḡd̄ h̄c dextram. Ad
bec r̄nde⁹ p̄ Aug. li. de fide catholica fm breuia
tē symboli di. Credim⁹ xp̄m q̄ sedet ad dextrā pa
tris. nec sic q̄si de⁹ p̄t h̄c dextrā aut sinistrā la
tus. b̄ em̄ p̄t nō cōpetit q̄ ē idivisibil⁹ et simplicis
lūx sp̄ualis. s̄z b̄ d̄ de xp̄o q̄ ad excellētiā be
atitudinis quā dextra significat. Nā Aug. ibidē
dicit. Beat⁹ em̄ ē t̄ps z ip̄o btitudinis nomē est
dextra dei p̄is. Hec ille. Un̄ Rayne. et Tho. ac
Bureo. p̄cor. Lyra sup Mar. Xps d̄r sedere ad
dextra dei p̄is nō fz sitū dextre corporis. S̄z de
signādo et intelligēdo metaphorice p̄ ista q̄ttū
or. P̄to q̄ ad xp̄i deitatem filiū dei et p̄is eq̄litatē.
q̄ fm deitatē fili⁹ ē eq̄lis p̄i. Scđo q̄ ad xp̄i bu
manitātē designādo p̄ dextrā honoris maiestatē
et societatē. q̄r eadē veneratiōe venerant oēs an
geli et oēs boies h̄umanitatē xp̄i in q̄ttū vīta ē ver
bo s̄c̄ et deitatem. sicuti vestis regia cū ip̄o rege eq̄li
ter honorat̄ q̄n̄ rex ē indu⁹ ip̄a. Tertio p̄ dextrā
designādo btitudinis sumē felicitatē. q̄r xp̄s su
per oēm creaturā in potiorib⁹ bonis glie. s̄c̄ dext
ra ē p̄s nobilior et potior corporis; vt dīc glo sup
Lol. iiij. Un̄ et q̄s honoram⁹ ampli⁹ ad dextraz
locam⁹. Verbi grā. Rex p̄sonā maḡ honorabi
lē ad dextraz fac̄tare. s̄c̄ salomō fec̄ m̄ri. iiij. Re
iij. Quarto p̄ dextrā designādo iudiciariā pr̄tē q̄
quenit xp̄o in q̄ttū ē de⁹ et b̄. Un̄ ip̄e dīc Job. v.
ca. P̄t oē iudiciū dedit filio. b̄ q̄ ad p̄m̄. et pr̄tē
dedit ei iudiciū facere q̄r fili⁹ bois ē. b̄ q̄ ad scđm
Paret ḡq̄ p̄ dextrā p̄is significat q̄tuor p̄dicata
D̄ ḡp̄t̄or p̄pa te ad iudicium. **U** Tertia q̄stio.
vt̄ sedere ad dextrā dei p̄is p̄petat soli xp̄o an
etia alijs b̄is. Rō q̄stiois ē. q̄r cū sp̄us sc̄tū sit eq̄
lis p̄i et filio fm deitatē. q̄r ḡnō d̄r sp̄us sc̄tū se
dere ad dextrā dei p̄is. m̄ix. videt. Jē q̄d de b̄a
v̄gine maria de q̄ canit̄. Astitit regina a dextris
tuis in vestitu deaurato z̄. Deniq̄ cū multi an
geli et b̄i in celo sunt a p̄te dextra xp̄i q̄r nō d̄r dei
tar. Ad hec r̄nde⁹ fm Rayner. in summa. et Tho.
sup. iiij. di. xxij. q̄ in sacra scriptura attribuit̄ b̄is
diuersimode ista p̄cipue tria vice sedere a dextrā
dei. Jē stare siue astare a dextrā dei; ac cē a dextrā
dei. P̄to nēpe sedere a dextrā dei cōpetit soli xp̄o
Un̄ Heb. i. Ad quē angeloz dirit de⁹ aliqui. Se
de a dextrā meis. q. d. ad nullū. et p̄ p̄is nec ad ali
quā creaturā. Et rō p̄t ex p̄dicet scđa q̄stio. q̄r se
dere ad dextrā dei ip̄ortat illa q̄tuor p̄dicia sil̄q̄
soli xp̄o habēt quenire p̄ncipaliē. Un̄ Asteranus
in summa li. iiij. ci. lv. de articulis fidei dīc. q̄ de sp̄u
sc̄o q̄uis poss̄z dīc q̄ sedeat ad dextrā p̄is et fi
li⁹ q̄ ad eq̄litatē deitati. q̄r eq̄lis ē d̄o p̄i et filio m̄
b̄ nō d̄r de eo s̄z appropia filio. et p̄cipue p̄p̄tudi
cū pr̄tē et assūpte h̄umanitatē honorabilē maiesta
tē. vt̄ p̄t p̄ Aug. de trini. Scđo stare a dextrā di si

ue astare quenit xp̄o siml̄ et b̄c̄gini. q̄r stare vel
astare ē adiuuātis in aduersitate. Un̄ et stephas
nus p̄thomartyr videt ielū statē a dextris di ad
uersitate rāq̄z p̄ugnatorē adiuuātē. vt̄ Greg. di
cit in omel. Jē stare vel astare ē aduocatoz offi
ciū. S̄z q̄m̄ ips⁹ dñs ut scribit̄. Job. ii. c. Est ad
uocat⁹ n̄ opud patrē. Sil̄r et b̄av̄go maria est
aduocata n̄a apud filiū ut canit̄ ecclia. Et ipa ē
adiutrix n̄e ifurmitat̄ post xp̄m in oīb⁹ tribula
tiōib⁹. Jōtrisq̄z attribuit̄ stare et astare iuxta q̄d
dīc Ber. O b̄o lecu⁹ accessū habes (inq̄) ad deū
vbi m̄ stat an̄ filiū fili⁹ stat an̄ patrē. m̄ oīdit
filio p̄ct̄ et vbera. fili⁹ ostēdit p̄l lat⁹ vulnē.
Nulla poterit cē repulsa vbi rot̄ currunt amor
isignia. Nec Bern. Ueritātē b̄c̄ v̄gine officiū
sit astare: nō tñ ē sedere in dextra dei p̄is. q̄a q̄
ut ipa sit exaltata sup oēs choros angeloz; nō
tñ ad eq̄litatē dīc xp̄s. et iō illud sedere soli xp̄o
cōpetit. P̄t tñ dici q̄ br̄a v̄go sedeat in dextra
h̄umanitatē xp̄i. q̄r post xp̄i h̄umanitatē ēi p̄torib⁹
bonis glie: vt̄ p̄ Alb. p̄t sup Missus est. Tertio
ē a dextris dei attribuit̄ oīb⁹ sc̄tis et angelis. q̄a
vt̄ dīc Orig. Dextra dei significat eternā brindi
nē v̄l requiē sc̄o p̄ oīb⁹ p̄petit b̄is. Un̄ Apo.
vij. Job. dīc. Et oēs angeli stabāt i circuitu tho
ni. s̄xp̄i et ceciderūt in p̄spectu throni in facies b
as et adorauerūt. Et intra dīc d̄b̄is. Hi sitū an
thronū di q̄ servierūt ei die ac nocte. Un̄ cē a dext
ris dei nō est aliud q̄ p̄cipare btitudinē a deo.
Aliqñ etiā stare in dextris dei. p̄ codē accipit̄ado
vtrūq̄z ut sic. p̄ eodē accipiendo oīb⁹ b̄is cōpetit
S̄z sedere ad dextrā dei soli xp̄o attribuit̄. O er
go p̄tēres dīc vob̄ illud Lol. iiij. Quesurūt sūt
q̄rite vbi xp̄s est in dextra dei sedens.

X Circa secūdū de curie amabilis astarō
sc̄z corā xp̄i maiestate vt̄ nouerim⁹ q̄li xp̄o sedē
ti i dextra p̄is astar oēs angeloi et beati et tota cu
ria celestis sumā reverētia honore et amore. q̄p̄
q̄ est nobis valde desiderabilis illa glōsia et sup
benedicta astatio in tā b̄a curia. Norādū t̄q̄ illa
curia celestis xp̄o cōmēdabilis ē ex plurib⁹. P̄i
mo ex maiestate excellētia q̄ ibi astar beato
rā sumā maiestate divina vīdētēs clare deitatis
christi et gloriosam h̄umanitatēs sumō regio solio
exaltatā. Questio nāq̄ versat̄ apud theologos.
vtrū christus in celo sit sublimatus in solio eti
stante in medio beatoruz. Et videt̄ q̄ sic. qui re
ges solent condeceret in medio sui exercitus
sua solia collocare. iuxta illud Job. xxij. ca. Lūz
sederē quasi rex circūstāte exercitu z̄. Sed ad b
r̄nde⁹ breuit̄ fm sumā Rich. sup. iiij. dist. iiij. q. iiij
ar. iiij. p̄cor. Bona. sup. iiij. di. ii. circa l̄am fr̄a. ma
ro. q̄ xp̄s residet nō i medio b̄rōz localit̄ s̄z etat̄
tē i sumitate sumī celi vbi ē loc⁹ glie nobilissi
mus. vñ p̄s. Ascēdit sup celū celi. et Eph. iiiij. Ascē
dit sup oēs celos. Hoc at̄ n̄ ē intelligēdū ad etas
celū. q̄r vt̄ dīc p̄bs. i. celi. Extra celū nihil ē. sed q̄
ad etas ad sufficiēsumā celi emp̄rei. et s̄c̄s p̄s al

tior est oībū tā dignitate q̄s loco ita q̄ sup̄ v̄tice xp̄i
nubilē ē celo. Et sic ad auētē Job r̄ndet idē R̄i
ebar. q̄ xp̄s cāq̄s rex d̄r̄ eī i medio exercit⁹ br̄tū
nō f̄z locū q̄ exaltat⁹ ē i sede altissima diuine ma
iestat⁹ f̄z aspectū gl̄ie q̄ videt ab oībū btis asta
tib⁹ i miratib⁹ de glia r̄ate maiestat⁹. Scđo ex
aspet⁹ facial leticia. q̄ oēs facie ad faciē delecta
bilē videbūt xp̄m i decorē glie. Hoc em̄ qd̄ mix
erit. qm̄ vt glo. sup̄ Job. xx. diē. Si ordiauit de
us stellas celi respectu sol⁹. sic z sc̄tōs ordiauit in
respectu ad xp̄m ad orietē v̄l occidētē v̄l aq̄lonē
Nibolomin⁹ tm̄ pie credēt⁹ ē (inqt̄ Rich. vbi s.)
xp̄m dñm i illo tr̄bno celest⁹ glie sic situatū sup̄
oēs. l. q̄ nullū habeat retro se. f̄z sic q̄ oēs z singu
li electi i faciē ip̄i xp̄i aspiciunt̄ summa reuerētā z le
ticia etiā ocul⁹ corporalib⁹ p̄ resurreccōes. Rō h̄ ē
q̄ cū facies xp̄is r̄a delectabil⁹ aspectui vt etiā
angeli i eā desiderer̄. p̄spicere. j. Pe. 1. Si galīqs
sic a tergo eīs z situat⁹ q̄ nō aspiceret min⁹ p̄fere
eīs b̄tis qd̄ nō p̄cūt̄ r̄oni celest⁹ br̄tūdū q̄ oīm
bonor⁹ aggregatōe d̄z ē p̄fecta vt dīc Boe. iii. d
z sol⁹. z Aug. Valde ḡ desiderabil⁹ ē tal⁹ curia v̄bī
videbimus christum iin leticia ppetua. Tercio
comēdabilis est ex summa reuerētā. quia ibi
omnes electi in summa reuerētā regali tanq̄
reges singuli coronati astabunt corā sumo rege
xp̄o laudatēs z gl̄ificatēs eī pp̄tuo p̄ resurrecci
onē etiā i corpe. Q̄ Queris h̄ v̄t̄ b̄tī i celo p̄
resurreccōes corā xp̄o z diuina maiestate zrinue i
pp̄tuo stabūt an aliq̄n etiā sedebūt. R̄ndet fm̄
Sco. sup̄.iiij. di. xlir. q. d agilitate br̄t⁹ v̄bī ifert
correlati di. sic. Sc̄i in pafā nō h̄ebūt sitū nisi
erectū i celo nō aut sessiōis. Nā iclinatio p̄tū vi
de repugre agilitati. f̄z erectio siue statio v̄d̄r̄ eē
sli⁹ quenīs corp⁹ i nq̄tū ē inst̄m aīz. q̄ tūc ma
gis aptū ē p̄mp̄tū ad opatōz. hec Sco. Et p̄fir
mat dictū suū p̄ Aug. li. d symbolo v̄bī dīc d̄ xp̄o
q̄ v̄t̄ h̄ocip̄m q̄ xp̄s d̄r̄ sedere ad dexterā p̄nis
nō ē intelligēdū d̄ sessiōe corporalib⁹ z p̄positōe z mē
broz flexis poplitib⁹. Nā z Stephan⁹ videt xp̄m
statē nō sedēt̄. hec Sco. Aliā etiā rō ad id ē q̄ be
ati erq̄ i celesti p̄tā zrinue habēat deū laudare z
corā deo reuerētē astare; nec vñq̄ fatigāt̄ p̄p̄z
tuū. nō ē rō aliq̄ q̄re deberēt sedere cū i laudādo
sbeat̄ p̄t̄ stare sic zrinue ecclia. z b̄z zdecz asta
tōi regie maiestat⁹. Un̄. p̄ reuerētē dei r̄a xp̄s q̄
b. v̄go z oēs electi ppetuo stabūt nec vñq̄ volū
sedere. O ḡbō d̄sidera t̄lia bōa celestia vt ppetuo
gaudeas. nā si noluer̄ i inferno lugē lacēdo p̄
petuo in igne z vñbū p̄scie. Elsa. iiij. Subter te
sternet cīna z opimētū tuū erūt vñmes. Nā vt ex
v̄bis Scotti v̄bī ū colligi p̄t̄. iacere videb̄ sicū
natural⁹ corp⁹ h̄uano ex element⁹ z p̄cipue ex tra
zposito. Nō sic aut̄ ē de sedere. q̄ reprobi q̄ trena
dilexerūt iacebūt ppetuo p̄ resurreccōes i tra et
igne ifernali. nec poterūt se erigere p̄ recreatōe cō
solabili ad sedēdū. f̄z b̄tī f̄z possēt sedere sicū starez
ambulare; nō nolūt sedere ob iugē dei reuerētā.

O ḡpctōr ve z ve tibi nīs i p̄t̄i p̄nīaz eger̄. Z
Quarto ex solaciola amicitia. q̄ i celesti curia eī
rit amicitia maria. z accedētes ad xp̄m ac ad se
mutuo z solabīf̄ mira zocūdītate ab iūcē. Si ei
qreres v̄t̄ xp̄s z q̄libz btūs maneb̄ sp̄ z zrinue
i suo loco d̄putato i celesti choro R̄n̄ fm̄ Rich.
vbi ū. z i. iij. di. xlir. z f̄z Laud. q̄z z frā. maro.
zcor. p̄ pl̄a p̄t̄ra notāda. Primū d̄ xp̄o q̄ s. nō
est p̄t̄adū q̄ zrinue i illo suo loco xp̄s r̄sideat.
f̄z aliq̄n se tr̄assert ad alii locū v̄l ad alia p̄t̄ celi
saltē ad xp̄s modicū: q̄ n̄ ē obligat⁹ illi loco sed
fm̄ p̄grūtiā loc⁹ iste ē d̄p̄t̄at⁹ xp̄o. Un̄ aliq̄n
erā ad h̄bic mīdū v̄t̄ xp̄s p̄ ascēsioz apparēdo
aliq̄b. vt p̄t̄z in alloq̄ndo faulū. Ac. ix. Saule
saule qd̄ me p̄seqr̄. z etiam appuit Jobi cuāgē
liste euocādo ip̄m i celūr̄ dīc Hiero. z ml̄t̄ alijs
Iēc canit ecclia d̄ bēo Frā. di. Ad quē v̄t̄r̄ r̄e e ce
lo amictu seraphico. z itez. Lernit seru⁹ redēpto
rē. Scdm p̄uctū ē. l. debitis q̄ ip̄i b̄tī tā nūc ū
p̄ resurreccōez p̄ sua volūtate sic velle deū vidēt
p̄n̄ se mouere vt accedat vñ⁹ ad altez v̄l ad xp̄z
xp̄inquis ita q̄ si Pet̄ vult p̄t̄ē iuxta nicolaū
v̄l alii quēcūq̄z ecōuerso p̄grediēdo evno cho
ro ad alii siue sup̄iorē siue iferio. Et f̄z faē q̄libz
p̄ dore agilitat̄. p̄ solatōe mutua iuxta dei rō
lūtacē. Un̄ scribit Elsa. xl. Qui sperat i dño mura
būt foritudinē: assūmēt p̄nas. l. agilitat̄ currēt
z nō laborabūt: abulabūt z nō deficient. hec ibi.
Ex hac auētē Sco. sup̄.iiij. dis. xlir. clīc q̄ corpora
gl̄ificata p̄ resurreccōez mouebūt ab aia nō solū
organice vna pte mota alia q̄scētē: sic exēpli ḡfa
fiti abulādo p̄ pedes: f̄z etiā nō orgāice totū cor
pus fit aia ūl̄ mouere. q̄ inqt̄ volabūt z nō defi
ciēt. vñ vñl̄ corp⁹ gl̄iosū ibit ad altez motu q̄ si
bi placz v̄l pedib⁹ ḡdiēdo v̄l totū corp⁹ ūl̄ mouē
do. z v̄trūq̄z hor̄ fit sine oī fatigatōe i pp̄tuum
Terciū p̄uctū ē q̄ i btis p̄ talē motōez q̄ aliq̄n
pl̄dīst̄ a xp̄o v̄l appropinq̄ne nō minūtī ali
q̄ corz p̄t̄platio. q̄ q̄cūq̄z vadūt sp̄ deū p̄n̄tē ha
bebūt. z p̄cēa v̄ture sup̄nātali h̄uātare xp̄i oculis
corporalib⁹ videbūt i q̄cūq̄z loco celi emp̄yret̄ fu
erint v̄l q̄cūq̄z iuerint. hec Rich. O ḡaia noli re
dere p̄ p̄ctā f̄z age p̄nīaz vt p̄cēias ad celeste re
z Lirca terciū d̄ societate angeloz q̄rit̄ (gnū
vt̄z b̄tī cū angel̄ ūl̄ associari st̄t̄ i celesti curia an
separat̄: isti a pte xp̄i dexterā z illi a sinistra. Id
hec resp̄odēt fm̄ Vincen̄. d valen̄. ser. ij. dñice
post octauaz pasce. q̄ sancti simūl resident cum
angelis in celo. q̄ xp̄s dīc Job. x. Siervnū ouī
le. s. ex hoībū simūl z angelis z vñ⁹ pastor. Ad idē
Anthoñ. Floren. in. iij. par. s. uelū me dīc. q̄ oēs
sancti debēt associari singuloz ordinū angelis:
ita q̄ null⁹ corz solitari⁹ repiaſ. f̄z vñus sanctus
cū vno angelo i quoq̄z ordinū. iuxta illi Deu
ter. xxxij. Constituit terminos pp̄loz. s. br̄t⁹ ho
minū iuxta numerū filioz deī. i. angeloz vt expo
nūt doctores. Lōcēplēmūr ḡp̄ie fm̄ Bonauen,
sup̄.iij. di. ii. circa Iraaz. z Vincen̄. v̄bī sup̄. q̄ xp̄us

Dominica infra octa. Ascensionis

dñs cū patre & sancto spū residet sup oēs beato; rū & angelorū ordines loco & dignitate. Post eū beata virgo maria exaltata sup oēs choros: ut canit ecclia. Deinde chorus angelorū seraphin cū qbus stant sancti maximi q̄ erant pleni charitate; vt apli: martyres & hmōi. Post hos chorū cherubin cū qb̄ sancti doctores. Infra hos chorus thronoꝝ cū qb̄ stant sancti mūdāna p̄tē nētes: ut religiosi & hmōi. Deinde dñatiōes. Iter quos prelati ecclesie. Post hos p̄ncipatus inter quos boni p̄ncipes regna & p̄uincias bene et iuste regēres. Post hos potestates cū qb̄ erūt v̄gines potēter carnē: mundū & diabolū vincētes. Deinde v̄tutes cū qb̄ erūt sancti p̄fessores miraculis & opib⁹ sanctitatis clari. Post hos archageli cū qb̄ erūt sanc̄e oga misericordie exercētes et deuoti ac spūales hoies. Deinde angelī cū qb̄ sociabunt boni p̄jugati dēvere diligētes & omnia mādata custodētes. In isto ordine erūt p̄uli baptisiati q̄ nō p̄prijs meritis sūt saluati. Silr ibi erūt illi q̄ tñ in extremis vel circa finē vite queri sūt & nō tā forte penitentiaz egerūt merent angelis equari. Silr ibi erunt comunes xpiani q̄ pauca merita acq̄sierūt iſtra angelos. S; reprobi vbi erūt nisi in inferno. O ḡb̄ beata illa curia celestis vbi p̄petuo omnes electi beatificati omni bono regnabūt cū xpo. Exemplū legiē in gestis sancti Frācisci & in speculo exēploꝝ. q̄ quidā iuuenis delicat⁹ in ordine mīnorū nouit⁹ hoīens habitū q̄si saccū vilissimū et penitēcie oga refugiens voluit exire. sed mīgr su⁹ induxit eū vt oraret corā altari vbi orās raptus est & vidit p̄cessionaliter transeunte infinitā multitudinē vestimenta eorū erāt ornatissima. facies & man⁹ apparebat sole splēdidiores & ibant binī & bini cū angelis simul p̄cinentib⁹. In fine, p̄cessiōis erāt duo p̄fulgētes. post quos erat qdā q̄si nouus miles ab oībus honorādus. Admīrāns iuuenis ille i spū interrogauit qd̄ hec eēnt. Rñderūt. Nos sum⁹ fratres minores in celo regnātes cū xpo. Duo vltimū ceteris clariores sūt beat⁹ Frāciscus & beat⁹ Antho. Ille aut̄ vltim⁹ est quidaz frater nouiter mortuus cui⁹ aiam in celū deferimus. Omnis aut̄ gloria immēla fulgor et utilans data est nobis p̄ penitentia quaz egimus in vita. & p̄ obedientia: castitate: charitate & alijs bonis opib⁹. Tūc iuuenis ad se reuersus penitentia egit & in religiōe p̄seuerauit. Ros gemus ergo christū &c.

Dñica eadē Sermo q̄rtus. f. de ipius xpī conregnatiōe in dextera patris ac ei⁹ loco cū beatis.

P̄iritus verita

I tis qui a patre p̄cedit ille testimoniu⁹ p̄hibebit de me Job. xv. & in euangelio bodierno. Verba sunt salvatoris nostri in qb̄ bus p̄dixit q̄ ipm esse verū dēū in celis regnauit

tez spūssantus infallibili veritatis testimonio toti mūdo cōprobaret. qd̄ iam impletū fore manifeste patet. Prōinde ecclia sancta in bodierno officio meminit p̄cipue de tribus qb̄ claretos ti mūdo per spiritū sanctū. quoniam ips̄ est verus deus celī & terre. Primo quidē meminit de ascēsione xpī in celū. quia officiū ascensionis per totā banc octauā legit quo docet christū esse verū dēū. nō cū post morte resurgere in gloriā & propria virtute ascendere in celū potuisse nisi esset verus deus celī & terre. Secūdo meminit d̄ ipiſſeſſione & conregnatiōe in dextera dei patris super omnes angelos & beatos ac super totū mun̄dū. quo pater ipm esse verū dēū. Unde canit in missa bodierna illud Ps. xlvi. Regnauit dñs super omnes gentes deus sedē super sedē sanctā suam. Et hoc potest ponī. p̄ alio themate huius sermonis. Tertio meminit ecclia de spūssantī p̄missiōe cuius aduentu per innumera miracula & testimonia claruit toti mūdo q̄ ips̄ quicq̄lia fecit fuerit verus deus. Et de hui⁹ spūssantī aduentu & testimonio loquuntur euangelii. Itaq; etquo bodie & diebus istis post ascensionē ecclia meminit de celesti regno christi in dextera patris ad qd̄ peruenit in ascensiōe. Idecirco de ipso christi celī regno celesti & p̄sidentia sup oēm creaturā agentes in hoc sermone p̄cēdēt p̄dicit in sātōne p̄cedēt tria notem⁹ mysteria.

Prīmu dīcīt diuīne habitatōis.

Secundū dīcīt celice collocatiōis.

Tertiū dīcīt amplificē p̄regnatiōis.

A Circa p̄mū sc̄z de diuīna habitatōe que stio est: vbi altissimus deus specialiter dicēbitare: vt sic xps dñs ibi in dextera patris sedē habeat regnare. Namq; hoc licet mens humana ad plenū nō possit cōphendere: tamē quācū expedit ad salutē vtile est scire vt nouerim⁹ vbi queramus deū respondēdo ponam⁹ trei vertates. Prīma. Deus nō inuenit nisi mūdus p̄tenatur. Hanc ponit Ambro. Super Lu. ii. v. Unū horat̄ Aplus Col. iii. dīces. Si consurrex̄is cū christo que sursum sunt querite vbi xps est in dextera dei sedens. que sursum sunt sapientē q̄sū per terrā. Nec ille. Quasi dī. Fratres vos omnes xpiani qui eratis peccatores a p̄ncipio. sed cum ipso xpo surrex̄istis per verā penitēciā querite cēlestia & cōtēnēti omnia terrena exēplo xpī qui nō luit in terra ista habitare post resurrectionē: sed ascēdit in celū ad dextera patris manēs. Sed quare debeat xpianus mūdi delectabilitā contēnere & ad celestia querenda se totū dare aliquas ratiōes breviter hic ponamus. Prīma ratio quia christus in celū ascēdēs discipulos suos mundū cōtēnentes benedixit & per xtrariū mōdo maledixit & excōmunicauit. Nam scribit Lu ce vlti. q̄ eleuatis manib⁹ benedixit discipulū dū ascēderet in celū: sed q̄ mundū excōmunicauit & maledixerit colligīt ex his que habentī

Sermo

XXXIII

gilio. Quia Job. xiiij. dicit q̄ paraclitū daret di scipulis a patre. quē inquit mūdus nō pōt acci pere. q̄ nō videret eū nec scit eū. t̄ sic videret mundū excommunicasse quādo ei negauit sacramenta q̄ nō habēt efficaciā nisi in spūlante. Unū sic mun dus nō pōt accipe spiritū sanctū nec sacramēta. Item q̄ interditū mundū a sua p̄pria ōzone Job. xvij. di. Ego autē p̄ eis sc̄z discipulis rogo inquit: nō p̄ mūdo. Ecce p̄ mundo noluit orare christus: qui ramē p̄ crucifixorib⁹ orauit dicens Pater dñe: ite eis quia nesciūt quid faciunt. Q̄ ḡ gravis ista excommunicatio. t̄ me ergo mun dū amare. Jē quia mūdo nō dixit christus va le sed vi multotiens. Nam Matth. xvij. dicit. Ue mūdo ab scandalis. Et Luc. xvj. Ue vobis diuinitib⁹ qui habetis p̄solutionē vestram. Ue vo bis qui saturati estis quia esurietis. Ue vobis qui nūcridetis quia lugebitis et flebitis. Et Apoc. viij. Ue ve ve habitantib⁹ in terra. Nec omnia p̄ dicta sunt signa maledictiōis seu excommunicati onis a do. quia negauit christus mūdo omnia q̄ soler ecclia maledictus vel excommunicatis nega re de quib⁹ versu. Si p̄ delictis quis anathēma efficiat. Os orare vale cōmunicio mēla negat. Et sic pater. O ergo homo cōtēne mundū ne ei⁹ amore pereas in eternū. **B** Secūda ratio. quare debeamus mundū p̄tēnere exemplo xp̄i quia ip̄e omnia mūdialia tanq̄ virtuosā t̄ laqueis diaboli plena cōtēpsit. Ideo q̄ in celū vbi nullū potest esse peccatorū ascendit t̄ ibi manere voluit. Unū Aug. in sermōte ascensiōis dicit. Sic scire debemus fratres quia cū christo nō ascēdit superbia. nō avaricia. nō luxuria. nullū vitū nostrū ascendit cū medico nostro. Et ideo si post cū de sideramus ascēdere debemus vītia t̄ peccata de ponere. Demones em̄ quasi q̄busdā cōpedibus nos p̄mūt t̄ peccatoꝝ retibus ligare nos contēdunt sc̄z p̄ amore terrenoꝝ. Nec ille. Ut hoc idē docet etiā Apl's. j. Timoth. vj. di. Qui volūt di uites fieri incidunt in temptationē t̄ in laqueū dia boli t̄ in desideria multa que mergūt hominē in interiū t̄ p̄ditionē. **T**ertia ratio. quia mūdū esse fallacem t̄ animas decipiente christus edo cuit. cōtra cuius fallaciā discipulis spiritū veritatis p̄misit. Nūmīz fulgenti⁹ refert q̄ antiqui descripserūt mundū sub forma pauonis caudā recurvata t̄ sic eleuata habētis t̄ facie ornantis sed posteriora turpiter nudātis. hoc ideo: quia videret q̄ mūdus hominē in p̄ncipio ornat dītat t̄ honorat. sed in fine: hoc est in morte oībus bonis denudat. j. Timoth. vj. Nil intulimus in hunc mundū baud dubiū. quia nec aufer. pos. O ergo tu peccator vis scire vbi queras t̄ inuenias deū: cōtēne hoc seculū t̄ eleua mente ad cēlestia desiderāda t̄ sic inuenies christū habitantē in celis. **L** Secūda veritas ad questionē p̄missaz ponit talis. q̄ deus benedictus q̄uis sit vbiꝝ t̄ in cunctis creaturis totus: ramē non ha

bitat in om̄ib⁹. Hanc veritatem ponit August. ad Dardanū. t̄ magister lib. i. dist. xxxvij. Fatenz dū est vbiꝝ esse deū p̄ deitatis (inquit) p̄sentia; sed nō vbiꝝ per inhabitatiōis gratiā. Propter hanc em̄ habitationē gratiā nō dicimus Pater noster qui es vbiꝝ: cū t̄ hoc verū sit. sed qui es i celis: id est in sanctis in quib⁹ est deus quodā ex cellentiō modo. Nec ibi in terra. Pro ampli orū declaratiōe notandum est fm̄ magistrū ibidez ac Bonauen. z alios doctores sup e. di. q̄ deus aliter est in se. aliter est in om̄ib⁹ creaturis. aliter in sanctis. z aliter in christo. aliter in tēplo ec̄ cleſie terrestris t̄ celestis. z adhuc aliter dicit esse in inferno t̄ peccatorib⁹ obstinatis. z sic dicit de us esse alibi vel habitare diuersimode. Ecce ma gister vbi sup̄ dicit. Deus nō vbiꝝ est ibi ha bitat. vbi nō habitat ibi est. Nec ille. quia cēsus perius est q̄s habitare. Presentiā em̄ sola dicit cē sed habitare gratiā. Primo itaq̄ de⁹ altissim⁹ dicit esse t̄ habitare in tēplo. quia ab eterno inco mutabiliter semp̄ in se existit. Unū Damaf. lib. i. ca. xij. dicit. Deus imaterialis existens t̄ incircū scriptibilis in loco nō est. Ip̄e em̄ suūp̄ loc⁹ ē hoc est dicere. Pater in filio t̄ fili⁹ in patre. t̄ sp̄z rituſtantus in vitroꝝ est. **D** Hinc etiā ma gister vbi supra Aug⁹ li. cōtra Maximinū alle gañ. dicit. Sed dicit aliquis. Anteq̄ faceret de⁹ celū t̄ terrā anteq̄ faceret sanctos vbi habitabat In se habitabat de⁹. apud se habitat t̄ apud se ē Nec ille. Id id Bureol. in compēdio lib. i. ponit tales versu. Dic vbi tūc esset cū p̄ter eū nihil es̄ set. Tūc vbi nūc in se quoniamz sibi sufficit ip̄e t̄. Sc̄o de⁹ dī esse in oībus creaturis. Nā ma gister ibidē allegat Grego. sup̄ Lantica canticoꝝ rum dices q̄ deus est in om̄ib⁹ rebus t̄ vbiꝝ tripliciter sc̄z essentialiter: p̄stantialiter t̄ p̄senter. Univerlus. Enter potēter deus est vbiꝝ p̄senter Ratio fm̄ Bonauē. quia om̄is creatura sic de nibilo est facta: ita in nibilū redigereſ nūlī t̄tute dei q̄ dedit esse creature cōseruareſ: vt patet per Grego. in moral. Nā om̄is creatura et se habet fluribilitatē t̄ variabilitatē eo q̄ p̄ducta est dī ni bilo t̄ accepit esse ab alio. t̄ ideo nō pōt stare nisi susteneſ ab eo q̄ dedit ei esse. Sicut exēplū habe mus. Si forma sigilli imp̄maſ in aquā nō con seruat ad momētū nūlī p̄sente sigillo eo q̄ aqua fluribilis sit. Necesse ē ḡ q̄ oīs creatura sustēt et p̄ tūc diuinā. Sz q̄r in deo v̄tus idē est qđ sua substātia sic idē est esse t̄ posse. vt dī. iij. phili. Er go deū eē in oībus creaturū necessariū ē p̄ poten tiā t̄tutis p̄seruātis t̄ regētis t̄ p̄ p̄sentia. q̄r cun cta clare cernit t̄ intueſ. t̄ sic oīa sur in p̄spectu ei⁹ t̄ in p̄ntia. t̄ p̄sequēs ē in oīb⁹ p̄ cēntiā. Unū ma gister vbi sup̄ allegas Grego. di. sic. Licet de⁹ cōi mō oīb⁹ rebo insit p̄ntia potētia t̄ substātia: cū fa miliari mō p̄ ḡam dī esse in illis q̄ mirificentiā oper̄ dei acuti⁹ t̄ fideli⁹ cōsiderat. Nec ille. **E** Tertio ergo deus dicit cē t̄ habitare in sancti

Dominica infra octa. Ascensionis

Ut cū ibidē m̄ḡ dicit. Siē aīa ī alīs p̄tib⁹ sc̄z
corpis int̄c⁹ ī alīs remissi⁹ opač cū ī singlis
p̄tib⁹ c̄ntūlē tota sit: ita z de⁹ cū sic ī oībo esen-
tialiter. z tot⁹ ī illis plen⁹ esse d̄r q̄s inhabitat ī
q̄b̄ ita est ut faciat eos c̄plū suū. Et iteꝝ. In s̄c̄tis
tis v̄o habitat in q̄b̄ est p̄ graciā ī p̄nū sc̄z z in
futuro erit p̄ gloriam. Hinc etiā Aug. in epistola
ad Dardanū di. Un̄ est q̄ ī oībus sancti sunt
alī alijs sup̄iores nisi abūdātius babēdo habi-
tarōē dēu in se. Nec ille. Exemplū de beata vir-
gine q̄ sup̄ior est oībus. q̄ abūdātiori grā ī ea ha-
bitauit dē⁹. Quarto dicit de⁹ habitare super
oēs p̄cellētissime ī xpo. Lōl. iij. In ipo sc̄z tpo ha-
bitat oīs plenitudo deitatis corporaliter. q̄ p̄ vñi
onē assumēdo tpi corp⁹ z aīaz inhabitat. Qui
to dicit habitare in ecclia terrestri p̄ sacramenta-
lē z realē existentiā ī eucharistia ac p̄ specialē ī
fluentia gratiae ī oībus sacramētis z p̄ fidez ac
gratiā ī cordib⁹ fideliū. Eph. iiij. Habitare xpm
per fidē ī cordib⁹ vestris. Et si habitat etiā ī p̄
vuln̄ baptisatis. q̄ licet dēu nondū actu cognoscit:
tū habēt gratiā z infusū habitū fidei. Se-
xto dicit habitare ī celis p̄ glōe excellētiā z ma-
nifestā regnādo sup̄ oēs angelos z beatos. Se
primo p̄terea de⁹ q̄uis nō habitet ī inferno et
in p̄torib⁹ obſtinatis ac demonib⁹: tū quodā
modo dicit etiā ibi esse. iuxta illō Ps̄. Quo ibo
a spū tuo z q̄ a facie tua fugiā. Si ascēdero ī ce-
lū tu illīces. Seq̄t. Si descedero ī ifernū ades.
S̄z quō dicit fm̄ Bonauē. vbi s̄. breuiter cū de-
terminatiōe. q̄ sc̄z de⁹ est ī illis solūm̄ q̄tū ad
p̄seruationē nature z iusticie manifestationē. q̄
p̄fuat etiā demōes z oēs dānatos p̄petuo ī pe-
nis. Ue ḡ z ve p̄torib⁹ q̄ nolūt penitere q̄ pe-
reuit a deo. Tertia v̄itas ad q̄stionē r̄n̄sua est
q̄ de⁹ z dei fili⁹ xps̄ ac sp̄uſſanc⁹ q̄uis sit z re-
gn̄t p̄ totū mundū ī oībus: tū specialissimē
gnachabitās ī beator̄ regnis celestib⁹. Nec sa-
tis pat̄ declarata ex p̄dictis z p̄at̄eb̄ ex sequē-
tib⁹ articulis huius fm̄ois.

S̄. Circa sc̄dm de celesti collocațiōe. Ex q̄ di-
cit in scriptura iuxta illō thema. Regnauit dñs
sc̄z xps̄ sup̄ gētes de⁹ ip̄ sedet sup̄ sedē sancrā su-
az sc̄z ī regno celoz: question̄ occurrit vbi habet
esse sedes regni tpi ī celo empyreō vbi resid̄ cū
beatōs oībus p̄petuo. Et banc questionē mouet
fran. Maro. in sermōne quodā dans talē rōne
Quia celū empyreō est immēse magnitudinis
ad eo q̄oēs electi ī corib⁹ glōsis nō sufficiunt
replere totū illī celī ambitū p̄ circūlū. Ideo du-
bitari p̄t v̄sus quā p̄tē celī habeat locū celeste
regnū mansiōis bēoz z angeloz ac thron⁹ tpi z
bē marie v̄ḡnis. Ad hāc questionē r̄ndēdo no-
randū ē q̄ fidēles dei a p̄ncipio vete. test. varias
habuerūt ceremonias q̄bus designauerunt ybi
deus ip̄ speciali⁹ habitaret ī celo vt possim⁹
colligere et doctorib⁹. Primo qđē iudei vete-
ris testamēti solebat orare ad occidentē. z sic lūa

adoratiōe rep̄sentabāt dēu z ei⁹ regni habitacū
lū fore v̄sus occidentē. Un̄ z sanctasancrō p̄ta
bernaculo dei erat v̄sus occidentē Ero. xvi. Et
sic etiā erat ī templo salomonis tē. Proinde p̄t
lxvii. Latēate deo psalmū dicite noi ei⁹ iter facite
ei q̄ ascēdit sup̄ occasū dñs nomē illi. S̄z hec
bat ī figura ad significādū q̄ tpi de⁹ p̄ occidi
mortis ascēsur⁹ erat ī celū vt dicit Grego. z fm̄
Ly. sup̄ p̄dicto v̄bo Ps̄. Per h̄ designat q̄ tpi
dñs ascēdit sup̄ locū adoracōis būane sc̄z ad los
cū adoratiōis angelice q̄ est ī celo empyreō vbi
angeli adorāt xpm. Et hoc ḡ nō habet q̄ tpi sit
locat⁹ z cl⁹ regnū ī occidente. S̄z tm̄o hec voluit
describi ī figura de xpo passuō z adorādo. Et
etiā vt per hoc excluderet idolatria quā nūc orē
ti soli exhibebāt ī veteri testamento fere oēs po-
puli: vt p̄t Ezech. viij. Sc̄do xp̄iani adorāt
v̄sus orientē. Nā sanctuaria ecclia p̄ z altaria sic
zstrūit vt sacerdos ī missa z popul⁹ versovul-
tu stent ad orientē. Hoc aut̄ fm̄ Rich. super. iij.
di. ix. q. q. ar. xl. z p̄cor. Rayne. ī lūma. io q̄ p̄
radisus ī orientē ī Gen. ij. Et sic q̄t ad padisū.
celestē q̄rim⁹ redire per oīzonē. z cū hoc ortū v̄t
solis: b̄ est tpi incarnationē p̄ficeri designamus
Sed ex hoc alīq̄ putāt xpm z eius regnū ī īlē
orientali parte celī. q̄ dicit Ps̄. Psallite dño q̄
ascendit super celū celi ad orientē. tū bec autorū
tas nō zcludit. q̄ fm̄ Lyra p̄ tanto dicas tpo al-
cedisse ad orientē q̄ ascēdit de mōte oliueni q̄t
in orientali parte iuxta bierusalē. vel etiā fz fran.
Maro. q̄ xps̄ ascēdit ī celū verso vultu ad ori-
entē. vt dicit Damask. Deniq̄z fideles mochome
tū credēt. adorāt v̄sus meridiē. sed de illis p̄t̄
seq̄ q̄ errore decepti sūt. S̄. Ad questionē ḡ
dīcēdū q̄ licet nobis sit incertū ī q̄ parē celi ſi
ſedē regni tpi z ciuitas superna. tū opinari p̄ſ
lūmus cū fran. Maro. q̄ sit ī parte aq̄lonari
q̄uis em̄ nō est aſſerendū temerarie. ſi tū p̄bat
fz eundē ex trib⁹. Primo ex illo dico Ps̄. No-
gnus dñs z laudabilis nimis ī ciuit. dei no. in
mon. san. ciui. Fundat̄ exult. vniuer. ter. mons
lyon latera aq̄lonis ciuitas regis magni. Ecce
dicit q̄ ciuitas regis magni ī laterib⁹ aq̄lo-
nis. Sc̄do ex verbo luciferi Esa. xiiij. dicens. In
celū ascēdū. ſ. empyreū ſuper astra celi. Ztra. ſ.
super angelos p̄felle volo. Sc̄debo ī monte teſ
stamēti. Seq̄t. In laterib⁹ aq̄lonis. q̄d nō dīci-
ſet nī ciuitas ista beata eſſet ī p̄ibus aq̄lonis
Tertio ex rōne. q̄ ph̄i ponūt fides nō z tradic̄
q̄ sc̄z mor⁹ celī est adequaꝝ z tūtū angelī ip̄ mo-
uentis vt in eo agat fm̄ totū conatū tūtū ſue.
Un̄ vt equaliter agat ī p̄es eque distātes oportēt
vt angelus determinet ſibi locū ī medio ad
mouendū inde totū celū; alioq̄ int̄elius agere
in p̄pinaꝝ q̄ remota. Sed polus articuſ: hoc
est septentrionalis est ī medio celi ſtās fm̄ em̄iſ
perū nostre terre habitabilis z circa ip̄m moue-
tur ſtelle. ḡ videt q̄ angel⁹ ſibi determinauit būc

loci mediū ut inde moueat stellas et totū celū, et p̄sequens cū ciues nō ament nūmis distare a patria; sequit q̄ determinauit sibi locū p̄ inquīt ūe ciuitatis lugne. Nec Fran. Et sic pie opinās dū est in pte illa collocatā fore sedē xp̄i. Hāc que stōs sc̄p̄s etiā i stellario b̄t̄ marie. l. x. par. q̄. ar. Iamē et hic volui describere ut p̄dicator habeat tam in pmptu si placet.

N Circa tertiu de amplissima pregnatiōe notādū. q̄ regnū xp̄i est amplissimū. q̄ vniuerso orbe et sup oēm creaturā regnat xp̄s. sup infernalia; hoc est sup demones et sup oēs dānatōs p̄ iusticiā puniēdo. Itē sup oia mūdi creatā ūuās do et gubernādo et sup celestia vbi finalē erit electio p̄ multitudine amplissimā ppteruo beatificando. Sz queris hic vez in illo regno xp̄i beatissimo cruci finaliter viri ac feminine sub eq̄li vel ampliori numero coregnantes ppteruo. Ad qđ p̄les rōnes possunt p̄ et r̄a adduci. Prima rō q̄ debent esse in equali. q̄ si hō p̄stitisset in padiso rotuissent nati mares quot feminine; ut pater p̄ R̄char. sup. q̄. et Tho. in quodli. iii. q. vi. aliosq̄ cōsider doctores. Sed q̄ fīm Grego. si p̄mi parētes in padiso p̄stitissent in statu innocētē soli electi fuissent generati q̄ essent saluādi. sequit ḡ q̄ et in celo electi ab eterno infallibiliter erunt tot mares quot feminine. Sz hec rō soluit q̄ nō excludit eōq̄ in padiso voluit de fieri tot mares quot feminas ppter generationē boīm ut oēs vterent̄ mātrimonio implēdo illud p̄ceptū Ben. ii. ca. Lre. scate et multiplicam̄ z̄. Sed et ibi nihilominus in ultima generatiois linea cōplete nūero electo rū potuissit fieri ut plures nascerent̄ viri q̄ feminē vel econuerso. q̄ illi ultimi nō debuissent utr̄ matrimonio. In celo aut̄ neq̄ nubēt neq̄ nubēt Matb. xxij. ḡ. z̄. T Seda rō q̄ debent et plures viri q̄ feminine. q̄ dr. j. politico p̄ masculū est dignior naturaliter et pfectior feminā. in celesti aut̄ britudine debet esse lūma pfectio. ergo z̄. Sz ad hoc r̄ndet q̄ n̄ regrit in celo lūma pfectio talis q̄ tollat nature ōditionē; alioq̄ omes feminine deberent in virili seru; ut pote pfectiori resurgere. sed de ab initio creauit masculū et feminē. ḡ hec rō nō excludit. Tertia rō q̄ plures ēr̄t feminē q̄ viri. q̄ deuotio multū exfert ad salutē. sed seru feminē est magis deuot̄ q̄ virilis. iusta illud Aug. qđ canit ecclia sc̄tā loquēs ad beatā virginē di. Intercede p̄ deuoto feminco seru ḡ. Sz ad hoc r̄ndet q̄ q̄uis quo ad aliq̄ fīm apparentiā seru feminē videat deuotior ut dic̄ vbi sup̄ Aug. eo q̄ facilis est ad fletū et cōpassiōnē. camē quo ad alia p̄stantior et fortior est viri lis seru. et ut sic deuotioz. R̄ndet ergo ad ques̄tione q̄ diffinire nō est nostrū de numero electo rū quē solus deus nouit certitudinaliter. Sz potius debem⁹ p̄tē penitēdo ablueret ac p̄ regulā cōmuni tenere q̄ siue viri siue feminine q̄cūq̄ bōna egerint ibi in vitā eternā. qui vō mala in ig-

nē eternū; ut est fideli articulus dicēte Athanasio

R Exemplū narrat̄ in speculo exēplorū. q̄ tres milites iuraverūt sibi mutuo fidelitatē servare in om̄i necessitate. Accidit aut̄ eos p̄trāsire quādā siluā in silentio oīm. tūc senior dixit. Miror cur sic obmutuum in trāscitu silue. et dixit q̄li ber causam silentij sui: ex hoc q̄ videns amenitaē silue cogitauit de amenitatem celestis felicitatis. Dicit ergo senior. Lerte hoc factū est a deo ut cōgnoscam⁹ q̄ sicut hactenus mūdo: ita deinceps deo seruiamus p̄ celesti corona. Ingressi sūt ergo claustrū vbi sancte vivere ceperūt. Sz tandem duo iuniores tepeſcētes venerūt ad tertium et que sierūt de statu suo. et ille dixit. Mibi totū rēpus breue videb̄t q̄ semper occupor in studio. vos aut̄ idō tristes estis q̄ oīiamini et redolētis estis. Illis interrogantib̄ quid studeret. R̄ndit. Librū de dīt mībi magister meus tripliſter scriptū quez quotidie legens mīro mō p̄ solabor. Una sc̄ptūra est nigra sz q̄ cogito peccata mea q̄bus iferri penas demerui. Secunda est rubea q̄ cogito passionē xp̄i et sanguinē. Tertia est aurea q̄ cogito amenitatem celestis padisi. et sic expēdo rēpus mēū sine tedium in solatōe. Quo audito ceteri accensi similliter fecerūt. et sic p̄ bona opa euaserūt penas eternas ac ad gaudia celestia p̄uenerunt post mortē. Rogem⁹ ḡ dñm iesū ut det nob̄ gratiā et tandem gloriā.

Sequit̄ in die Penthecostes Sermo p̄mus sc̄z de sp̄issanci missiōe et aduētu amabilicū histōria apparitiōis.

S̄ractitus sp̄iri

P tus quē mītz p̄ in nomē meo ille vos doceb̄t om̄ia Job. xiiij. et ēvāgeliō hōdierne solennitatis. A Verba sūt saluatoris nostri dñi iesu q̄bus ostēdit dei erga nos immēsam charitatem ut et nos ip̄m discamus reamare et sic sp̄iritūsanctū p̄mcreamur accipe. Ideoq̄ ecclēsia hodie legi ēvangelī de charitate quā in fundit nobis sp̄issancus: teste Ap̄lo Rom. v. Charitas dei diffusa est in cordib̄ nostris p̄ sp̄iritūsanctū qui datus est nobis. et in ip̄o ēvangelio xp̄s dñs facit p̄cipue de tribi mentionē que q̄dem debemus obseruare ut sp̄iritūsanctū possimus habere. de cui⁹ celebrī missiōe hodie ecclēsia deuiz laudat et gratias agit solenniſando. Nam xp̄s p̄mo docet dei diligere di. Si quis diligēt me sermonē meū seruabit et pater meus dili. cū. et ad eū veni. et mansio. apud eū facie. q. di. Qui vult totā trinitatē diuinā in se habere manentez dicit̄ dei amare. et sic habebit patrem et filium et sp̄iritūsanctū. Secundo cōmēdat sp̄issanci consolationē desiderare. q̄ dicit eū paclitū. i. cōsolatoř. Et docere om̄ia. s. necessaria ad salutē. ut patet in themate. Sz qm̄ sp̄issancus qui ad discipulos xp̄i hodie venit visibiliter ad nos cōmū-